

ZHMEČEK

**Mimosféry natočily
klip v děcáku** (16-18)

Proč je dnes úvodník kratší než závěr...

Milá Zámečata,

měl jsem už skoro hotový dlouhý úvodník plný krásných myšlenek, ale všechno je jinak. Našel jsem totiž

tři krásné zprávy, které se mi na jiné stránky nehodily, protože byly moc krátké. Ale kdybychom je nezveřejnili, něco by tomuto číslu chybělo.

Děkuji za dobré zprávy a těším se na další.

Vladislav Sobol, šéfredaktor
vladislav.sobol@zamecek.net

V Býchorech rostou!

Megahřib našel David v lesíku kousek za domovem...

Alfréd von Natruc

Farma býchorského domova má nový přírůstek - roční hříbátko plemena Shetlandský poník. Zakoupen byl z výtěžku festivalu Natruc, který kluci a holky z DDŠ Býchory pomáhají organizovat. Poník bude užitečný při hiporehabilitaci dětí z domova i z celého Kolínska. Fotoreportáž z festivalu na str. 42-43.

72 hodin ve Volyni

Děti z DD Volyně se zapojily do celostátní akce 72 hodin - jejím cílem je pomoci svěmu okolí.

Rozhodly se vyčistit lesík kolem místního hřbitova a tak dva dny sbíraly a makaly. Nakonec z toho bylo 5 plných pytlů.

Good job!

Důvěra k vychovatelům?

Poslední dobou hodně přemýšlím a zjišťuji, že v dětských domovech něco chybí. Shromážďuji tedy i názory jiných dětí z domovů a všichni se shodujeme v jednom. V dětských domovech se ztrácí důvěra k vychovatelům.

Všichni víme, že vychovatelé jsou jako naši náhradní rodiče, kteří se o nás starají. Ale některé tety a strejdové v domově jsou jenom proto, že mají práci, i když nemají vztah k dětem. Neříkám však, že je to v každém domově.

„Důvěra je jako guma. Po každé chybě, kterou musíme opravit, je menší a menší.“

Za hodinu to ví všichni...

Vychovatelům řekneme nějaký osobní problém, a pak to vědí skoro všichni, dokonce i děti. Myslím si, že to je teď největší problém, který v dětských domovech je! Děti nemají důvěru k vychovatelům. Nevěří jim! Protože ví, že to někomu řeknou a nedodrží to, co slíbili.

Do domova na kafe?

Další problém, který je v domovech, jsou vztahy mezi vychovateli. Do toho mi sice nic není, ale sedím a píšu

úkoly do školy a slyším, jak se tety mezi sebou baví o jiných vychovatelích, jak toto a tamto dělají špatně, jak to, že si tamta teta dovolila tamto a ta druhá zase tamto atd... Osobně si myslím, že by to aspoň nemuseli řešit před námi!

Mně samému trvalo dlouho, než jsem si aspoň k jedné osobě, k tetě, našel osobnější vztah. Co se mi na té tetě líbí, je to, že vše mi dokáže říct narovinu, dokáže

jednoho článku! Vychovatelé si možná teď říkají, že to není pravda, že to jsou nějaké výmysly, které jsme vyplodili. Ale naopak, píšeme fakta, která jsou a budou. Dokonce jsou domovy, kde ředitelé/ředitelky zakazují dětem číst časopis Zámeček! Děti se bojí říct svůj názor, bojí se říct to, co v domově právě je a co tam vládne. To je špatně! Domov má být kolektiv dobrých lidí, co dokážou pomoci! Navzájem si pomáhat, spolupracovat.

Odhalili jsme fakta, která existují; pokud si někdo myslí, že to není pravda, ať si nevěří. Kdo má opravdové srdce, uvěří! Proto se pokusme tomuto problému zabránit a řešit ho! Jakým způsobem se to bude řešit, to posuďte vy sami, možná že časem na to přijdete.

mi pomoci, když se přiznám, ocení to, když udělám nějakou špatnost, myslí to dobře a chce mi pomoci, abych to příště už neudělal. Uvědomím si to. Ale tety a strejdové, kteří chodí do práce si jenom popovídat, sedět na vychovatelně a kecat tam, pomlouvat...to mi přijde nevhodné.

Zakázaný Zámeček?

Upozorňuji, že toto nejsou pouze mé názory, shromáždilo se mi jich tady docela dost a pouze je dávám do

Autor si nepřál zveřejnit své jméno, je uloženo v redakci

DD CUP zná vítěze

Jak dopadly poslední dva díly DD CUPu a kdo se bude letos radovat z celkového prvenství?.....(10-11)

The Story about My Story

Do redakce Zámečku přišel mimořádně zajímavý text mladíka, který po odchodu z domova skončil na hlavním nádraží, v gay klubu a na dalších místech, která je lepší si ani nepředstavit. Přinášíme krátkou ukázkou z pozoruhodného dílka, které budeme zveřejňovat na pokračování nebo ve speciálním čísle.....(12-15)

Hodonín reprezentoval české domovy na mezinárodním turnaji

A jak se mladým fotbalistům dařilo? Reportáž přímo z Maďarska.(26-27)

Sportovci roku žijí v Hamru

Kluci a holky z DDŠ Hamr na Jezeře uspěli na celostátních sportovních olympiádách tak, že lépe už to ani nejde.(37)

Nikola Marková

Z DD Budišov nad Budišovkou přes Open Gate až na univerzitu do skotského Glasgow.(38-41)

Ještě jednou Maďarsko

Maďaři nepořádali jen fotbalový turnaj, ale i mezinárodní sportovní hry děčáků. Jak se dařilo Čechům?(45)

Zkoušky na zkoušku?

Den otevřených dveří a k tomu Zkoušky nanečisto, poprvé i na Moravě. A další zajímavé zprávy z Open Gate(54-55, 68, 72)

Dejme šanci dětem už má občanku

Neuvěřitelných 15 let slaví projekt, díky kterému mnozí z vás lépe studují, sportují, fotí...Gratulujeme!(62-63)

Zámeček podporují

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Vladislav Sobol – 725 595 417

vladislav.sobol@zamecek.net

Zástupce: Veronika Vargová – 732 367 706

veronika.vargova@zamecek.net

Zástupce: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Miloš Nguyen – 606 486 898

milos.nguyen@zamecek.net

Zahraniční zpravodaj: Gracián Svačina

gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut

onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová

ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger

frantisek.berger@zamecek.net

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nada Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hruža (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace T. Maxové dětem)

Dětská redakce:

Sandra Pikartová, DD Mašfův: sandrapikartova@seznam.cz

František Miker, DD Mikulov: mikerf@seznam.cz

Do čísla přispěli:

Albín Augustín Balát (DD Staňkov)

Zdeněk Čonka (DD Fulnek)

Dana H. (DD Nová Ves Chotěboře)

Aneta Maléřová (DD Fulnek)

Hana Pilátová (DD Senožaty)

Petra Snozová (DD Valašské Meziříčí)

Lenka Škodová (DD Hodonín)

a redakční týmy z dětských domovů:

- DDŠ Hamr na Jezeře
- DD Hodonín
- DD Krompach
- DD Lipová u Šluknova
- DD Nová Ves u Chotěboře
- DD Tuchlov
- DD Unhošť
- DD Volyně

www.zamecek.net

Milí přátelé,

v minulém čísle jsme slíbili, že se s vámi na stránkách Zámečku budeme pravidelně setkávat a to také plníme.

Prázdniny jsou za námi - věříme, že pro vás byly příležitostí k získání nových zážitků a možná i nových kamarádů. Máme radost, že mnozí z vás využili volný čas i pro letní brigády, které jsou nejen příležitostí pro získání příjvídědku ke kapesnému, ale i pro nové zkušenosti, jež se mohou hodit v dalším životě. Dobře víme, že brigádu absolvovalo hodně z vás - jen díky projektu NEW JOB NEW LIFE se podařilo najít brigádu (nebo pracovní stáž) 55 mladým lidem z různých dětských domovů po celé republice.

Zajímá vás, kde našli uplatnění? Byl to například Hotel Hilton v Praze (podívejte se na společnou fotku), hotel Prezident, stavební firma První Chodská, Skanska, SEZNAM.CZ, Plzeňský Prazdroj, Škoda auto a další firmy.

Co na to Nikola a Bára?

Nejvíce pozic našli mladí lidé hotelových v kuchyních či restauracích - svou práci popisuje Nikola, která pracovala v hotelu Prezident: „....**vaření mě baví. Jsem ráda, že pomáhám při přípravě hotelových snídaní, vydávám obědy, uklízím v kuchyni - vše co k tomu patří.**“ Jiní zase zamířili do výrobních podniků. Přečtěte si jak hodnotí stáž ve společnosti Škoda auto

studentka Bára: *.....dvouměsíční stáž ve společnosti ŠKODA AUTO, přesněji na oddělení vnějších vztahů, hodnotím za velice přínosnou. ...Moje práce v ní byla zajímavá a vyžadovala dávku samostatnosti a zodpovědnosti. Přestože jsem na oddělení nepobyla dlouho, cítila jsem se být součástí kolektivu. Po absolvování stáže mám více jasno o své profesní dráze. Tuto stáž bych doporučila zejména studentům, kteří by chtěli v budoucnu věnovat tématice CSR nebo se profilovat ve veřejné správě.“*

Prázdninovou brigádu už sice nestihnete, ale získat brigádu můžete i během školního roku. Určitě teď neuškodí malé shrnutí toho, co všechno vám může NEW JOB NEW LIFE nabídnout:

- BRIGÁDU
- STÁŽ VE FIRMĚ
- STÁLOU PRÁCI
- EXKURZI VE FIRMĚ
- VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘ

Zkrátka zkušenosti, které vám nikdo nevezme.

Dobrá zpráva pro Zlínsko

Pro vás, kteří žijete ve Zlínském kraji, máme důležitou novinku!! NEW JOB NEW LIFE se rozšiřuje právě k vám, do vašeho regionu. Je to skvělá příležitost, jak získat zajímavé uplatnění v blízkosti vašeho domova. Výzva tedy směřuje speciálně k vám – na jižní Moravu – sledujte BURZU PRÁCE na webových stránkách www.newjob-newlife.cz, v nejbližší době se tam začnou objevovat nabídky právě pro vás. Můžete se také zeptat vašich tet a strejdů, určitě vám rádi pomůžou informace získat.

Příležitost pro lyžaře

Zajímavou příležitost máme také pro ty z vás, kteří rádi lyžujete a chtěli byste se stát lyžařským instruktorem. V průběhu zimy nabízíme možnost absolvování kurzu na lyžařského instruktora zdarma. Kurz pro-

běhne ve Špindlerově Mlýně, podmínkou je samozřejmě lyžařská dovednost. Možností je hodně, pokud máte chuť se na cokoli zeptat, pište či volejte na uvedené kontakty. Těšíme se na vaše zprávy.

Simona Petrejová

Nadace Terezy Maxové dětem

Kontakt:

Simona Petrejová

E-mail:

simona.petrejova@terezamaxovadetem.cz

Mobil:

733 782 071

Facebook:

New Job New Life

Melissa Kubová (DD Praha-Klánovice): **Hlavní je nebát se! Aby člověk něco dokázal, musí být průbojný**

V Dětském domově v Praze-Klánovicích má osmnáctiletá Melissa prodlouženou ústavní výchovu. V děláku má v plánu být do konce svého studia na střední škole hotelnictví. Melissu na škole baví kontakt se zahraničím a důraz na cizí jazyky. Díky projektu „New Job New Life“ byla na stáži v advokátní kanceláři Allen and Overy v Praze.

Jak se mladý člověk studující hotelnictví dostane mezi tým právníků?

K této práci jsem se dostala přes Nadaci Terezy Maxové, která pomáhá mladým lidem z dětských domovů se uchytit. Škola s tím nemá co dočinění. Dostala jsem doporučení od našich pracovníků v dětském domově, řekli mi, že bych se na to hodila a jestli nemám zájem. Napsala jsem

životopis, motivační dopis a šla jsem na pohovor. To vše trvalo asi jeden měsíc. Nic dalšího jsem zařizovat nemusela.

Jaký byl pracovní pohovor?

Na pohovor jsem šla s tím, že to bude komedie, co bych asi já dělala

v advokátní kanceláři. Před rozhovorem jsem koukala na jejich stránky, kdyby se mě ptali, jestli o nich něco vím a nezapomněla jsem si společenské oblečení.

Ptali se mě na školu a kdy bych měla čas u nich pracovat. Poté jsme přešli do angličtiny, kdy jsme si vykládali o mém pobytu v Anglii a cestování.

Říkali, že se mi ozvou a já jsem skoro dva měsíce čekala. Přesně na Valentýna tohoto roku mi zavolali, že mě vybírají. Říkali, že jsem byla sečtělá, sympatická a oceňovali verbální komunikaci.

Práce v advokátní kanceláři asi není zrovna jednoduchá...

Předchozí zkušenost nebo advokátní znalosti po mě nechťeli. Zapisovala jsem archivy do excelů, nosila je do krabic a jsou fakt těžké. Když mě právníci požádali, tak jsem tiskla nějaké věci. Měla jsem soukromou kancelář, počítač, mohla jsem si tam vařit kávičku. Pracovala jsem tam 3x týdně, vždycky kolem 4 a půl hodiny denně. Brigádníky v advokátní kanceláři platí dobře – na hodinu jsem měla sto korun a odpracovala jsem tam 34 hodin.

Jaké byly odezvy v dětském domově?

V domově si někteří mysleli, že kecám. Nevěřili mi třeba, jestli tam vůbec chodím. Přitom to všechno zařizovala sociální pracovnice. Jinak celkově pozitivní.

Mellisa díky projektu New Job New Life pracovala v advokátní kanceláři Allen and Overy.

Práce v advokátní kanceláři je nyní pro Tebe minulostí. Je šance, že se mezi právníky opět dostaneš?

Myslím si, že lepší brigádu než v advokátní kanceláři nenajdu a navíc, když mi říkali, že by o mě měli zájem třeba o letních prázdninách, ráda se k nim vrátím. Dále bych chtěla jet do Kanady a New Yorku, kde mám známé a pracovala bych tam jako – „au-pair“. Starala bych se o děti a vydělala si. Peníze bych určitě dala také lidem, u kterých jsem bydlela.

Když Tě tak táhne zahraničí a cestování, uvažovala jsi po DD o pobytu mimo Česko?

Do dokončení školy mi zbývají dva roky, poté maturita. Chtěla bych zkusit výšku v Česku, ale každopádně bych chtěla vyrazit do zahraničí na vlastní pěst. Můj sen je Amerika, ale to je trochu nedosažitelné, tak aspoň po Evropě – a to do Anglie nebo Itálie, jednoznačně.

Lukáš Kotlár

Aktuální nabídka volných pracovních míst:

www.newjobnewlife.cz

DD CUP má za sebou poslední dva díly

Vítěz roku 2014? DD Dolní Lánov!

Místo tradiční velké reportáže dnes z DD CUPu nabízíme

**jen malou fotoreportáž a zpravodajský souhrn. Redakce vše
napraví ve vánočním vydání...**

Tak tedy: Letošní DD CUP je u konce, zbývá už jen listopadové slavnostní vyhlášení. Ceny si z něj odvezou všichni soutěžící, pohár pro nejlepšího ale hrdě povezu do Dolního Lánova. Po loň-

ském třetím místě zabrali a ostatní porazili rozdílem třídy, o více než 20 bodů.

A to hlavně díky vyrovnaným výkonům během celého roku a mimořád-

nému finiši - v posledních dvou dílech (beach + kola) skončili dolnolánovští vždy bronzoví a do tabulky si připsali 2 x 53 bodů.

The Story about My Story

Pravdivý příběh kluka
z děcáku.

Aby se to nestalo i vám...

Ilustrační foto

Tak, abych začal. Mé jméno je Kristián a budu vám vyprávět svůj příběh. Momentálně je mi dvacet dva let, ale to, co jsem prožil, se dá těžko všechno zažít za tak málo let. A to hovořím o svém věku. Zkrátka, po osmnáctém roce, to znamená, že jsem začal být dospělý, se mi otočil život. Chápete to, když chodíte do školy a nemáte žádnou jinou starost, než jen co si vzít na sebe a kde vzít kapesné na krábu cigaret, tak oproti jiným věcem a životním potřebám, co má asi každý z nás, je to nic.

Tak teďka jsem na ulici a teďka stojím tady někde, jak že se to tady jmenuje? Praha – Hlavní nádraží. Jo, je to Hlavák. Nevěříte? Tak čtěte pozorně můj příběh, pozor, začínám.

Je 15. 8. 2008, zhruba 19 hodin. Stojím v Praze na Hlavním nádraží, kam jsem před chvilkou přijel vlakem z brigády v takovém zapadlém letním středisku. No a proč tu stojím, sám ani nevím. Víte, když posloucháte jenom takový kec: „Máš hotovo, černej“ a debilní průpovídky hnusný, tak vás to přestane bavit. Tak jsem vzal prachy, věci, těch pár švestek a vyjel jsem. A teďka stojím tady. No, sedím na lavičce a kouřím cigáro a o kousek dál postává taková partička kluků. Říkám si: Kurva, jsou docela dobře oháklí, a já? No, trochu se stydím. Ani nevím jak, najednou se na mě taky začínají koukat. A v tu chvíli se s nima bavím.

Tak si povídáme o tom... No, probíráme takový kraviny pičoviny, ale říkám si: Co, stejně nemám nic v plánu. Není kam jít, nevím co dál.

Jeden mi říká: „Hele, kam jdeš?“

„Nevím.“

„Chceš si vydělat prachy?“

„Samozřejmě jo, chci.“

„Tak co ty na to, zavedu tě tam, kde máš možnost, chceš?“

„Jo, jasně.“

Tak jdeme. Procházíme podchodem. No, tím, jak přes něj přejíždí vlak a pod ním projíždí tramvaj.

„Kam jdeme?“

„Neboj, za chvíli tam budeme.“

Už jsme tam. Vcházíme takovýma dřevěnýma proskleněnýma dveřma. Uvnitř sedí jakýsi Angličan a popíjí pivo. Čumí na nějaký debilní pořad na takový velkoplošný obrazovce. Nad ní čtu napsané: Herna bar XXX. Najednou na mě začnou čumět všichni v celým tom zaplivaným baru. A čumí i hráči u beden a čumí i nějaký asi tak šedesátiletý dědek a směje se na mne. A ten čumí!

A já říkám: „Hele, Dane, ten dědek čumí. Proč???”

A Dan říká: „Jdi, řekni mu: „Byznys?”“

Protože umím mluvit anglicky, začnu s ním mluvit, tak lámaně: „Hello, how are you“ a takový ty suchý kec.

Pak mi najednou říká: „Co si dáš k pití?”

„Já nemám prachy.“

„To nevadí, zvu tě na co chceš. Tak co ty na to? Dej si, co chceš a pojedíš ke mně, jo? Vyspinkáš se, vykoupeš a pak si koupíš ještě lepší hadry.“ A říká mi: „S tím Danem, špinavcem nemluv. Fuj, fuchtle.“

„Jo.“

A Dan čumí divně a řve na mne: „Tos posral, počkej!”

A já nejistě, ale frajersky a trochu s arogancí říkám: „Jdi do prdele, když seš hnusnej, nech mne. Nemluvím s tebou.“

Najednou se vypařil. A večer plynul jako voda a pil jsem kafe, čaj, limonádu, fantu, sprite a pak jelzina, vodku a colu s bacardi rumem. Jsem trochu ožralej.

„Neboj, pěšky nepůjdeme, budeš povolnější.“

A najednou říká: „Tak, jedem ke mně. Jaruno, zavolej taxíka!”

Za malou chvíličku sedím v autě a jedeme nevím kam. Asi je mi to v tu chvíli nějak jedno. A jedeme. Pomalu poklimbávám, pousínávám a pak slyším: „Tak, jsme tu.“ A jak toho Čecho-Němce ten taxikář zkasírovává. Vystupujeme...

Stojím před luxusním činžákem v centru Prahy. Vcházíme dovnitř a jenom slyším takový pípání, jak projíždí čipem, co má na klíčích. No, zkrátka, barák zabezpečenej odshora až dolů a snad – no, prostě obsetej kamerama.

„Tak jsme doma.“

A stojím v překrásném, luxusním bytě. Všude je to nádherný, luxusní.

Pak mi ten německej dědek říká: „Tak pojď ke mně.“

„Co?“

A pak? To popisovat nebudu. No ani nevím, pak jsem z toho nějak usnul.

A bylo ráno.

Vstal jsem ztěžka a měl jsem trochu z toho předchozího večera opici. No nic. Ten německej dědek v posteli nebyl. A najednou mne vítá se snídání a dává mi asi 7 000 Kč.

„Díky, a co dál???“

No nic, umyl jsem se, připravil a vyrazil od něj ven. Bylo asi deset hodin a venku bylo trochu chladněji. Tak jsem si řekl: No, tak jdeme nakupovat. A vyrazil jsem směrem do centra města.

No, tak jsem se hezky oblékl, koupil jsem si telefon, najedl se v restauraci, celej den jsem si užíval. A jak se blížil večer, říkám si: Co dál?

No, proč to zase nezkusit, tam do baru. Včera to nebylo tak špatný, konec-konců, peníze mi to vyneslo, ten hnus se dal nějak přežít... Kdyžtak se zase pořádně ožeru a přežiju to, no.

Jak bude pokračovat Kristiánův příběh?

Zámeček chystá jeho vydání ve speciálním čísle nebo možná malé knížce - protože opravdu stojí za přečtení.

Poznámka: příběh je skutečný, ale reálie (jména, názvy klubů atd.) jsou upravené.

Nebe v nás

Mimosféry pokřtily klip natočený s dětmi z DD

Křest tohoto mimořádného dílka probíhal právě ve chvíli, kdy se Zámeček tiskne. Zprávu z pražského klubu JAMM proto najdete až ve vánočním vydání. Ale mnohem zajímavější je možná to, jak a proč klip přišel na svět.

Klip pro všechny kluky a holky z DD k podnimané skladbě Nebe v nás totiž kapela Mimosféry natáčela v DD Dolní Počernice a DD Nepomuk.

„Baví nás hrát s úsměvem. A pokud ho během našeho vystoupení vykouzlíme na tváři i posluchačům, je to pro nás tou nejlepší odměnou,“ vysvětlují svůj počin muzikanti z chlapecké kapely MIMOSFÉRY, kteří se rozhodli věnovat svůj volný čas dětem z dětských domovů. Díky trpělivosti a odhodlání se jim povedlo za pomoci hudby zvýšit sebevědomí dětí a motivovat je k tomu, aby si šly za svým snem.

„Napadlo nás dát dětem možnost zahrát si v kapele a napsat si vlastní písničku. Frontman kapely Marek se tímto problémem dokonce inspiroval natolik, že pro všechny děti napsal skladbu Nebe v nás, která říká, že každý má možnost jít si za svými sny. Ať už vyrůstá kdekoliv. Touto písní se snažíme nejen u dětí rozvinout často potlačovanou víru v sebe sama,“ vysvětluje otec myšlenky projektu a klavírista Jakub Štefanec.

Odkaz na klip: <http://youtu.be/yLhixk08AoI>

Mladým muzikantům pomáhá také nezisková organizace Mimo domov, která dlouhodobě výjezdy do dětských domovů po celé ČR organizuje a také nejslavnější český houslista Pavel Šporcl, který je známý bořením

Nebe v nás

Text: Marek Jelínek

Hudba: Mimosféry

Nemáš to štěstí jako ostatní děti

a v tvých očích jsou prázdný siluety

když na svět se díváš

svou identitu hledáš

Vyrůstáš v ústraní několik let

a čekáš na rodinu jestli vezme tě zpět

když nikdo nepřichází

už ti to dochází

Že v tomhle životě bojuješ sám za sebe

odhodlanost, víra, to je všechno pro tebe

co v tobě se skrývá

Že v tomhle životě bojuješ sám za sebe

odhodlanost, víra, tak usměj se na nebe

co v tobě se skrývá

co v tobě se skrývá

Nikdy nebudeš sám

to ti přísahám

že nikdy nebudeš sám

to ti přísahám

že je nebe v nás

je i v tobě

všechny střepy krás

co máš v sobě

Máš pocit, že tě nikdo nepřijímá

Z tvého okolí se nikdo neozývá

tak pojď si se mnou hrát

voláš na stotisíckrát

I ten tvůj svět je přeci dokonalý

je jedno jestli velké, a nebo malé

není důvod se bát

tak se koukej smát

Že v tomhle životě bojuješ sám za sebe

odhodlanost, víra, to je všechno pro tebe

co v tobě se skrývá

Že v tomhle životě bojuješ sám za sebe

odhodlanost, víra, tak usměj se na nebe

co v tobě se skrývá

co v tobě se skrývá

Nikdy nebudeš sám

to ti přísahám

že nikdy nebudeš sám

to ti přísahám

že je nebe v nás

je i v tobě

všechny střepy krás

co máš v sobě

mytů a podporou mladých hudebníků. „Podobným projektům moc fandím. Ani já jsem to neměl v začátcích jako houslista se šátkem na hlavě jednoduché. Ale když si jde člověk za svým cílem a věří, že jeho práce má smysl, dosáhne úspěchu. A s touto výzvou se musí potýkat i děti z dětských domovů, které mohou díky projektu kapely MIMOSFÉRY objevit svůj talent a vyzkoušet si, jak to v hudební branži funguje,“ říká Pavel Šporcl, který klip pokřtil.

Do podobných projektů se zapojujeme rádi. Čím více

lidí bude podobné aktivity podporovat, tím je větší šance něco v prostředí dětských domovů změnit,“ říká Klára Chábová, předsedkyně sdružení. Klip vznikl také díky spolupráci s agenturou Meloun Production a podpoře Modré pyramidy.

Celý projekt je ojedinělý také tím, že Radek Laci z Mimosfér stále žije v dětském domově (Česká Lípa) a proto ví, co tyto děti chtějí a potřebují. „Mohu potvrdit, že peníze od sponzorů jsou pro děti sice hmotným přínosem, ale to, pro co opravdu žijí, jsou skutečné zážitky

a nové zkušenosti. Vždy jsem chtěl být členem kapely, která dává smysl a směr. Hraní mi dodává energii a dokazuje, že když člověk opravdu chce, tak to jde, pokud se nenechá odradit,“ říká Radek.

Hlavním partnerem projektu je Modrá pyramida, dynamická společnost zaměřující se na poskytování finančního poradenství, která vedle tradičního stavebního spoření a úvěrů na bydlení nabízí v současné době i řadu pojišťovacích a jiných produktů.

Roman Hruža

Co (ne)dělají domovy špatně?

Prostředí dětských domovů se nenávratně mění. Co by bylo myslitelné před deseti lety, je z dnešního pohledu nepředstavitelné. Některé domovy se však zastavily v čase. DDŠ Liběchov ve středních Čechách je další z těch, na který si „došlápli“ novináři. Zpráva Ombudsmana i školní inspekce se zmiňovala o velkém omezování dětí a porušování jejich soukromí, tolik ve zkratce. Středočeskému kraji se Liběchov spíše vymyká.

Zahleďme se ale do nedávné minulosti: DDÚ Dobřichovice ochromily spory mezi zaměstnanci, což vyústilo v jeho uzavření. Vedle toho údajně moc tvrdý nebo jindy zase příliš shovívavý režim v DDŠ Králíky, kam na základě „útoků dětí na vychovatele“ přijel ministr školství. Rovněž v tomto případě se začalo řešit, jestli by nebylo lepší Králíky raději zavřít. Jako by neexistovalo jiné řešení... Ono však existuje a Zámeček o tom často píše.

Ukazujeme dobré příklady...

Zkusme se podívat na domovy (i „výchovňáky“) v Praze a okolí. Většina tam funguje velmi dobře až příkladně. DD Dolní Počernice a DD Klánovice např. zrušily noční

vychovatele a vyhověly tak požadavkům dnešní doby. O děti se nestarají zástupci vychovatelů, kteří všechno odpracují. Je to jako doma, kam za vámi může přijít kamarád nebo kamarádka, když si splníte všechny povinnosti. Nejsou „zlatou klecí“, jak se domovům občas říká. Pro Prahu a střední Čechy navíc platí, že děti vychovatelům bezvýhradně tykají – v takové atmosféře se jistě žije líp, nemluvě o srdečnějších vztazích mezi tetami, strejdy a dětmi.

DDŠ Býchory se podařilo propojit děti z domova s kamarády z kolínských rodin. Díky mnoha zajímavým projektům se děti z „obou světů“ nezářídka potkávají a závisí na sobě. Býchorský domov vybudoval zvířecí farmu. Nemůže být nic přirozenějšího než „pubertáky“ zaměstnat každodenní starostí o zvířata. Obrovská nápaditost ředitele Aleše Bureše má za cíl v dětech upevňovat zodpovědnost, samostatnost a zároveň tím vytvářet i pocit bezpečí a jistoty. Pociť, že vás někdo bezpodmínečně přijímá takového, jaký jste.

Poctivci nebo prospěcháři?

Existuje mnoho domovů, které dělají, co je v jejich silách. Někde se daří celému

kolektivu vychovatelů v čele s ředitelem táhnout za jeden provaz a neustále mít na paměti, že tam všichni jsou pro děti a ne naopak. Naproti tomu DDÚ Dobřichovice rozvrátili lidé, kteří měli v první řadě pomáhat ohroženým a jinak zanedbaným dětem. Nedávné problémy v DDŠ Liběchov nijak nesvědčí o snaze naplnovat poslání tohoto ústavu. Liběchovský případ potvrzuje naprostou bezmoc, s jakou se tam děti dlouhodobě potýkají. Často nadáváme na politiky nebo jiné funkcionáře, jak kradou a myslí jen na sebe. Někteří dospělí lidé přicházejí do domovů možná jen kvůli sobě samým a jak z této zkušenosti co nejvíc vytěžít. Právě ústavy jako Liběchov nebo Králíky nahrávají kritikům dětských domovů do karet. Další důvod pro odpůrce, proč pozavírat děčáky. Přitom se stačí inspirovat tam, kde to prokazatelně funguje: Býchory, Klánovice, Dolní Počernice, Nové Strašecí, Sázava, Nymburk, Unhošť, Obořiště, Praha-Klíčov, Sedloňov, Pyšely, Ústí-Střekov, Dolní Čermná, Kašperské Hory atd.

Miloš Nguyen
vedoucí dětské redakce
milos.nguyen@zamecek.net

Letní soustředění s Hankou Kynychovou:

Pět dní tance a zábavy

Hejbejte se a zpívejte, vstoupilo již do osmého ročníku a náš domov byl u toho. Cvičitelka a moderátorka Hanka Kynychová odstartovala už osmý ročník.

Děti z Lipové u Šluknova se zúčastnily II. turnusu letního soustředění od 26. do 30. července, kde se měly možnost naučit choreografie v kategoriích – aerobic mini, aerobic kadet, aerobic pro pokro-

čilé, Street Dance, MTV Dance, muzikál a hodně oblíbenou latinu. Letošním symbolem je peace – mír.

Mezi náročnými tréninky jsme zdarma navštívili nově otevřené muzeum voskových figurín GRÉVIN. Bylo to setkání se spoustou našich idolů, historických osobností či významných lidí. Opravdový zážitek nejen pro nás, ale i pro dospělé. Dalším překvapením bylo vyšlápnout si Petřínskou rozhlednu o 299 schodech, vyzkoušet zrcadlové bludiště, svéz

se Petřínskou lanovkou. Hned druhý večer nás čekalo grilování v restauraci „U tří Bernardýnů“, kam jsme po dobu soustředění chodili na obědy a večeře. Báječně nám vařili.

Pět dní náročných tréninků je za námi a my můžeme začít trénovat na domově a pomalu se připravovat na podzimní soustředění a na listopadové finále. Práce nás čeká mnoho, ale již nyní se moc těšíme na konečný výsledek.

Kluci a holky z Lipové

Do Mauthausenu...

Ráda bych se s vámi podělila o zážitek z našeho netradičního, ale velmi poučného výletu do Rakouska.

V červnu jsme s žáky 9. tříd z Lužic a zástupci českých legionářů navštívili koncentrační tábor v Mauthausenu. Účastníkem zájezdu byl i pán, kterému na konci 2. světové války v tomto táboře zabili rodiče.

Před prohlídkou tábora jsme uctili minutou ticha a položením věnce památku nacistických obětí u památníku českým a slovenským obětem v Mauthausenu. Prohlídka tábora s průvodcem byla velmi emotivní. Nedokážeme si představit, že bychom v téhle době a tady žili, s vědomím, že čekáme na jistou smrt.

Cestou zpět jsme se stavili ve Vídni na Penzingerstr. 11-13, nedaleko slavného císařského zámku Schönbrunn, kde sídlí

Velvyslanectví České republiky. Přijal nás osobně velvyslanec Jan Sechter, který je ve Vídni velvyslanec necelý rok. Po krátké besedě, prohlídce některých prostor velvyslanectví a malém občerstvení v tomto náročném horkém dnu jsme se vydali zpět do ČR.

Lenka Škodová

Bohatý sirotek pomáhá domovům

Na začátku září jsme se vydali do pražské galerie Art Space, kde pod značkou projektu Bohatý sirotek proběhla vernisáž charitativní výstava, která pomáhá dětským domovům.

Krásné obrazy moderního umění namalovali Milada Schmidtová a Matěj M. Fatrda. Výtěžek vstupného a obrazů ze čtrnáctidenní výstavy poputuje na vzdělání dětí z Dětského domova Dolních Počernicích a Dětského domova ve Staňkově.

Výstavu zahájil a moderoval Ivan Petr, který nás přivítal společně s návštěvníky a představil nám autory obrazů. Po úvodu promluvil ředitel dětského domova Dolní Po-

černice Martin Lněnička a poté vystoupila děvčata z tohoto dětského domova,

„Bohatý sirotek“ za pozvání a děkujeme, že můžeme být součástí tohoto projektu, kte-

Líbí se mi jejich motto:

Vzdělávejme se a navzájem si pomáhejme.

která zahrála na klavír a flétnu. Poté dostala slovo naše paní ředitelka PaedDr. Jana Koubová. Na výstavu se přišla podívat i radní pro oblast školství a volného času Mgr. Ludmila Štvánová, která převzala záštitu této výstavy.

rý pomáhá dětem v dětských domovech.

Albín Augustýn Balát

Závěrem promluvil tvůrce projektu „Bohatý sirotek“ Jonáš Motýčka, který nám řekl o historii projektu a popsal, co ho vedlo pomáhat druhým. Úplný konec vystoupení byl v režii kapely Reserve, jež zaujala návštěvníky známými hity. Chceme poděkovat projektu

Expedice Jizera

Ahoj Markéto, tak už jste se vrátili? Potkala jsem na chodbě Melindu, Kristýnu a Romanu. Jen zářily a volaly jedna přes druhou: Tetó, tetó! Byly jsme na vodě. A jak se vám tam líbilo? Moc! Budeme vyprávět! Děti své emoce netají.

Příznivou informaci už mám od dětí, ale přesto se tě zeptám: Nebyly nějaké problémy?

Mohu říci, že opravdu nebyly. Počasí, které si nevybíráme, bylo perfektní a tak naší expedici přispělo k dvojnásobnému úspěchu, a ten jednoznačně byl.

Už jste opravdoví vodáci! Vzpomínám si, že jste naposled jeli Vltavu, a nikdy nezapomenu vaše motto: „Nejen žít, plouti je nutno!“

Stovkám vodáků jste tehdy svým vzpomínkovým článkem udělali radost a věřím, že desítky dalších se možná vydaly po vašich stopách. A kde jste to vlastně letos byli?

Na Jizeře. Opravdu nezapomenutelné zážitky snad na všechno. Jak jsem už řekla, počasí, příroda, lidi a ještě mnohem více.

A jak jste věděli, že právě Jizera vás tak nadchne? Nevěděli. Paní ředitelka

nám ji vybrala. Zнала ji z dřívějších let a prý není špatná.

A měla pravdu?
Sto procentní!

A to jste jeli jen tak „na blint“?
Kdepak. Nic jsme nepodceňovali. Využili jsme internetu a hlavně známostí a opravdu dosáhli na VIP.

Stačilo říci, že jsme Dětský domov Krompach nebo jen, že jsme ti od „Vezíra“, a takřka všude jsme měli zelenou.“

Hořím zvědavostí, zajímají mě podrobnosti, zážitky a hlavně chování našich dětí. Každá výjezdová akce je náročná a každá se přes všechnu snahu nepovede, jak by si člověk přál. Všichni to známe.

Počkej hodinku, uklidíme věci a budu vyprávět.

Sleva a příjemný personál
Tak povídej, jak to všechno bylo.

Pomohla nám náhoda. Otec kdysi chodil na VŠ s náruživým skautem, vodákem, dnes už důchodcem, který je široké veřejnosti, zejména libereckého regionu, znám jako „Vezír“. Právě on nám dal doporučení na

jabloneckou společnost SUNDISK pana Martina Bauera. Ten nám okamžitě slíbil slevu a své slovo dodržel. Dostali jsme 20% na půjčení raftů a ubytování a zapůjčení koloběžek na cestu z Dolánek na Malou Skálu gratis. No nekup to!

Stačilo říct, že jsme Dětský domov Krompach nebo že jsme ti od „Vezíra“ a všude jsme měli zelenou.

Nás zajímala půjčovna raftů a tak jsme se dostali až na Malou Skálu, na Žlutou plovárnu. Je to sportovní areál s lanovým centrem, hřištěm na nohejbal, na plážový volejbal a především rozsáhlou půjčovnou raftů a kánoí. SUNDISK disponuje velkým počtem instruktorů (lanové centrum je přímo vyžaduje) a, to

si nemohu nechat jen pro sebe, skvělým personálem. Je to společnost příjemných lidí, kteří jsou ochotni pro klienty udělat cokoliv, a to, prosím, iniciativně, rychle a přesně na zavolání. Ty nejlepší zkušenosti máme třeba s recepční

Markétou Januškovou či Honzou Telenským nebo Štěpánem Bezdíčkou, kteří nám předávali materiál a doprovázeli jako řidiči po celé trase. Naše poděkování patří i jiným, ale musím promínout, neznám přesně jména a nechci je komolít.

Nuda v žádném případě nehrozila

A co jste vlastně sjeli? Co jste viděli? A hlavně: Co naše děti?

V pátek jsme se ubytovali na již zmíněné Žluté plovárně (replika podle skutečných plováren stavěných za první republiky), postavili stany, dali pár setů volejbalu, zatopili táborák a upekli si čer-

stvé buřty. V sobotu jsme dopoledne dali malou vycházku do okolí a prohlédli si zříceninu hradu Vranov s Panteonem, dominantou Malé Skály. Po obědě jsme vyrazili s vervou a rafty do Železného Brodu. Byly tam shodou okolností velké trhy s množstvím atrakcí a davem lidí. Informace byla mírně nepříznivá, avizováno málo vody. Nicméně po několika procházkách řečištěm v okolí Splzova jsme úspěšně dopluli do kempu. V neděli opět turistika. Tentokrát hrad Frydštejn. Příjemná procházka i sportovní výkon.

a kůzlátka ve výběhu zřejmě svačili a odpočívali s námi. Pak jsme odjeli na koloběžkách zpět. Třetí etapu jsme začali cestou vlakem do Dolánek, prohlédli si „Dlaskův statek“ a vyrazili do Příšovic. Pokochali jsme se pohledem na zámek „Hrubý Rohozec“ projeli Turnovem, přenesli dva nesjízdňné jezy v Turnově a v Přepeřích posvačili u

žení. Každý den jsme měli táborák. Všichni iniciativně nosili dřevo z okolních lesů a křovin. Abych nezapomněla! Naše vodní putování mělo vynikající sladkou tečku. Před odjezdem jsem vyjednala s vedoucí restaurace Boučkův statek oběd. Dostali jsme možnost výběru z pěti jídel za sponzorsky dohodnutou cenu a pití zdarma. Děti stolovaly jako na slavnosti a zářily štěstím.

Etapa druhá - hej! Půjde do ztuha - hej!
Do Dolánek v údolí - hej! Ještě nás nic
nebolí - hej, hej, hej!

Po obědě plavba a dovolím si tvrdit, že naše nejlepší etapa. I tady jsme byli nepřehlédnutelní. Naše plavba nažhavená heslem: „Etapa druhá! Hej! Půjde to ztuha! Hej! Do Dolánek v údolí Hej! Ještě nás nic nebolí! Hej! Hej! Hej! Začala atraktivním splutím šlajсны uprostřed maloskalského jezu. Svačili jsme u známé výletní restaurace „U zrcadlové kozy“, kde jsme rozhodně nezastavili sami. Turisty se to tu jen hemžilo. Další vodáci, motorkáři, cyklisté i pěší

kiosku (nějaký pán nám každému koupil lízátka), odevzdali jsme rafty, pádla a barely a odjeli zpět dvěma vlaky na Malou Skálu.“

Sladká tečka na závěr **A ještě jednou, jak naše děti?**

Však víš, když je zaujmeš, když se jim líbí, tak jsou milionové. I nádoby po jídle bez problémů myly. Pravidelně se střídaly. Také sport je denně zaujal. Strejda Radek to s nimi umí a všechny sporty (volejbal, přehazovaná) dělal s nimi. David, Nikolas, René i Milan byli k neudr-

A jakým heslem jste se loučili? Víš, že si na tom dáváš záležet.

Z Jizery na Krompach u Lípy České. Hej! Zbudou nám na vodu vzpomínky hezké! Hej! Nenechme nic náhodě! Hej! Za rok zase na vodě. Hej! Hej! Hej!”

Rozhovor s Markétou Jankovskou připravil

Milan Holubec

Hodonínští na „mistrovství Evropy děčáků“ ve fotbale. Jak to v Maďarsku dopadlo?

Dětský domov Hodonín byl poctěn reprezentací České republiky na mezinárodním turnaji dětských domovů v malé kopané. Turnaj je organizován pod záštitou UEFA a v letošním roce proběhl již 14 ročník. V maďarském Kecskemétu se letos sešlo 18 týmů ze 14 zemí Evropy. Svě země zde reprezentovali zástupci domácího Maďarska (5 týmů) Slovenska, České republiky, Německa, Ukrajiny, Ruska, Dánska, Makedonie, Polska, Bosny a Hercegoviny, Srbska, Chorvatska, Slovinska a Rumunska.

Skupina smrti

Turnaj byl rozložen do pěti hracích dnů a všemu předcházelo velké rozlosování, které proběhlo v podobě, v jaké se losuje například pohár UEFA. Mužstva byla vylosována do čtyř skupin, do dvou čtyřčlenných a dvou pětičlenných. Již po losu jsme si byli vědomi toho, že naše skupina bude patřit k těm nejtěžším, ne-li jako skupina smrti. Vylosovali jsme si dva týmy z Maďarska – Somogyváry a Gönc, Srbsko a Slovinsko. Již první večerní zápas, kde jsme se utkali s týmem ze Somogyváry, se to potvr-

dilo. Naši kluci bojovali jako lvi a ještě před koncem drželi jednobrankové vedení, ale bohužel jsme si vybrali nováčkovskou daň a v zápase podlehlí 1:2.

Těsná prohra se Srby

Druhý hrací den jsme narazili na Srbsko, které bylo velmi vyzrálé a zkušené mužstvo a své soupeře pravidelně poráželo vysokým rozdílem. O to více nás mrzí těsná prohra 2:3, kdy vítězná branka soupeře přišla 2 minuty před koncem. Bohužel hned po tomto těžkém utkání jsme museli odehrát další zápas

s mužstvem Gönc, i přes velkou únavu jsme uhráli remízu 0:0.

Poslední zápas

Následující den jsme hráli svůj poslední zápas na turnaji a chtěli jsme zanechat dobrý dojem. Mužstvo Slovinska nás však zaskočilo a my odešli poražení 1:3. Další část turnaje již probíhala bez nás. Potvrdila se síla naší skupiny, Srbsko skončilo na 2. místě a Somogyvár na 3. místě. Na závěrečném slavnostním ceremoniálu byla oceněna všechna družstva, nám připadla

celková 13. příčka. Vítězem turnaje se stal domácí zástupce z Komódy.

Cena fair play

Největší překvapení nás čekalo na konec. Naše mužstvo získalo trofej nej-cennější - a tím byl putovní pohár cena fair play. Všichni se těšíme na příští jubilejní 15. ročník, na který jsme již byli oficiálně pozváni panem Tiborem Őzem, manažerem turnaje. Avšak tato velkolepá akce není jen o kopané, ale

i o přátelství, toleranci, kamarádství a poznávání jiných zemí a národností. Dokázat přijmout prohru, pogratulovat soupeři, který byl prostě lepší.

Zmrzlina i čabajky

Organizátoři na nás mysleli po všech směrech a kromě kopané nám ukázali jejich krásné město a jeho kulturní památky. Obzvláště budova městské radnice nás očarovala svojí architekturou. Děti si vychutnaly místní zmrzlinu a různé

sladkosti. Seznámily se s maďarskou kuchyní, která je trochu jiná než ta naše. Pořadatelé nám zpríjemnili pobyt a jedno odpoledne jsme trávili na hezkém místním koupališti. Celou akci organizovalo maďarská nadace Egészseges Életmódtért Hit és Sport Alapítvány.

Jaroslav Rolenc

Výsledy DD Hodonín v základní skupině:

Hodonín - Somogyváry (Maďarsko) 1:2

Hodonín - Srbsko 2:3

Hodonín - Gönc (Maďarsko) 0:0

Z Fulneku do Olomouce na velký fotbal

Velmi chci poděkovat České olympijské nadaci za skvělý dárek – vstupenku na přátelské utkání reprezentace České republiky a týmu Rakouska, které proběhlo v úterý 3. 6. 2014 na fotbalovém hřišti Sigmy Olomouc. I když počasí moc nepřálo a utkání skončilo porážkou naší reprezentace 1:2, byl to nezapomenutelný zážitek. Sledovat profesionální hráče v akci je paráda. A především ta atmosféra – musí být skvělý pocit hrát před tolika diváky a slyšet to povzbuzování a fandění. Je mým velkým snem zažít to na vlastní kůži. Takže úkol pro mě – trénovat, trénovat, trénovat a zase trénovat.

Zdeněk Čonka

Do vyhlášeného zábavního parku vzdáleného dvě hodiny od Česka se nás vydalo 8. V Budějovicích jsme se připojili do autobusu k dětem z dalších tří domovů.

Po třech hodinách jízdy jsme přijeli k lunaparku. Přestože stále pršelo, návštěvu parku jsme si všichni uživali. Bylo teplo, tak déšť nevadil. Výhodou počasí bylo málo návštěvníků, na atrakce nebyla žádná čekací doba.

V parku jsou atrakce jak pro děti od dvou let, tak pro dospělé. Jsou tu horské dráhy, kolotoče, bobové dráhy, strašidelný hrad, vodní atrakce, živá zvířata, možnost svezení vláčkem po areálu a spousta jiného veselí. Z našich dětí se nikdo se na atrakce nebál, všichni si užívali. Atrakce byly limitovány výškou, takže přestože chtěly a odvahu měly i malé děti, na některé atrakce nemohly. Katka, Jirka, Jaromír a Josef překonali na horské dráze přetížení 4,4G. Pobyt

Výlet do Bayern Parku

v lunaparku uběhl jako voda a my se spokojeni vraceli domů.

Cestou zpět nám pan řidič pustil v autobuse dvě kreslené pohádky a cesta utekla velmi rychle.

Naše poděkování je týmu Art4promotion, která nám, dětem z dětských domovů, výlet uspořádala. Na takto super strávený den budeme dlouho vzpomínat.

redakce z Volyně

Kluci a holky z Unhoště si užívali v Chorvatsku

Dnes už to není jako před deseti lety - domovy už nejezdí do zahraničí tak často jako v době, kdy měli dost peněz od státu a spoustu sponzorů. Výprava za hranice Česka a všedních dnů je proto pro každý domov velkým svátkem.

Proto když se v Unhošti dozvěděli, že pojedou na chorvatský ostrov Hvar, za-

vládlo v domově velké nadšení. A to nevyprchalo ani po návratu domů, na zážitky do moře budou děti dlouho vzpomínat.

Rádi bychom ještě jednou poděkovali paní Kvasničové z Výboru dobré vůle Olgy a Václava Havlových a i panu Zmeškalovi z Odborového svazu skla, keramiky a porcelánu, že nám tuto

rekreaci umožnili," napsala unhošťská vedoucí vychovatelka Karla Jirkovská.

Další dík z domova míří do Řízení letového provozu Jeneč, který dětem přispěl na letní tábor v Ledči nad Sázavou.

Jak jsme dobyli severní pól

Na konci prázdnin jsme se rozhodli dobýt „severní pól“, tedy nejsevernější bod České republiky, který se nachází u osady s přiléhavým názvem Severní.

Z naší domovské obce jsme vyrazili po deváté hodině ranní autobusem do Lobendavy, odkud jsme se vydali pěškovou směr, jak jinak, na sever. Až jsme dorazili na státní hranici s Německem, konkrétně Steinigtwolmsdorf/Severní. Odtud jsme pokračovali po hraničních meznících směrem k hlavnímu bodu

Severní šířka:
51°03'20,53724''

Východní délka:
14°18'56,11809''

naší procházky. Maliny a ostružiny šly rovnou do našich pusinek, houby pro změnu do košíku, přičemž velmi důležitým faktorem bylo jejich rozpoznání, třídění na jedlé a nejedlé (jedovaté).

Neobešlo se to bez poznámky, že všechny houby jsou jedlé...ovšem některé jen jednou!!!

Zhruba kolem času oběda jsme dobyli

„Nejsevernější bod ČR“!!! Lehké občerstvení v podobě namazaných „chlebových“ pochoutek, protože bylo potřeba doplnit sílu z důvodu náročnosti příštích kilometrů, jež na nás čekaly v podobě naučné pěší stezky.

Pozor na mravence!

Podél české hranice se rozprostírá pohraniční pěší stezka „Červený mravenec“. Cesta je cca 15 km dlouhá, začíná na hraničním přechodu Sohland/Spree-Rožany a táhne se až k turistickému hraničnímu přechodu Steinigtwolmsdorf/Severní. Byla pojmenována podle červeného lesního mravence, který patří k ekosystému lesa a platí jako obzvláště chráněné zvíře. Přirozeně jsou na okraji cesty k prohlédnutí

kopcové stavby červených lesních mravenců.

Co by kamenem dohodil?

Po zdolání několika prudkých stoupání, náročných sestupů, přejití bažinatého terénu a za bedlivého sledování informačních cedulí, dorazili jsme kolem páté odpolední hodiny k Třípanskému kameni. Poslední částí našeho putování byl pěší turistický přechod Sohland/Lipová, odkud to bylo domů, do dětského domova, co by kamenem dohodil a přitom Sohlandský rybník minul.

Přesně po 9 hodinách a 20 kilometrech pěší chůze jsme si mohli společně zazpívat: Sláva nazdar výletu, zmokli jsme, ale jsme tu. Je nutné podotknout, že během našeho putování bylo velmi proměnlivé počasí, několikrát zapršelo, tu „májový deštík“, tu obrovská průtrž mračen doplněná kroupami, nicméně my jsme měli náladou stálou.

děti a vychovatelé

English Camp 2014:

Vzhůru nohama!

Už se pomalu začíná stávat tradicí, že první týden prázdnin trávíme na suprovém táboře, kde si užijeme kupu srandy a dokonce si procvičíme i ajinu. Každý rok má své téma nebo spíše heslo. To letošní bylo: Upside Down (vzhůru nohama).

Tábor se konal neda-leko Chotěboře v chatě Doubavka. Co se týče uby-

tování, tak oproti minulému roku změna k lepšímu. Se stravou to už bylo horší.

Program tábora má vždy podobný harmonogram. První den probíhá rozřa-

zování do skupinek dle úrovně angličtiny na základě pohovoru s rodilými Amíky, kterých letos přijelo početně.

Křesťani? Žádná odpověď není špatně

Ostatní dny po snídani je promítnuto video, o kterém se později bavíte ve svých anglických skupinkách a vyplníte otázky v „kempbucích“. Jelikož se jedná o křesťanský tábor, jedná se o otázky k zamyšlení a v podstatě žádná odpověď není špatně. Zbytek dopoledne probíhá výuka aj zábavnou formou – různé nápadité hry, rozhovory ve dvojicích... Celkově si myslím, že je to určené k zlepšení výslovnosti a popostrčení k tomu, abyste se nebáli mluvit. Nikdo vás neznámkuje. Mně osobně dělá velkou radost, když Amík pochopí, co se mu snažím říct. Přece jenom gramatiku se musíte naučit sami. Tu vám do hlavy nenalije ani 10 amíků.

Po obědě následují 2 hodinky odpoledního klidu, během kterých se můžete zapojit do nejružnějších workshopů – vyrobit si něco na památku (letos jely výrobky ze špachtlí, které používá lékař, když chce po vás udělat áááááá.), vyzkoušet si lukostřelbu, zpěv, tanec.

Campdance

Odpoledne tráví všichni společně. Nejpoblábnější jsou vodní hry. Nemůže chybět frisbee nebo fotbal.

(většinou z amíků) vystoupí se svým životním příběhem. Následují diskuzní skupinky, které vedou k zamyšlení nad večerním programem. Po diskuzních skupinkách je naplánovaný program v podobě taneční – neon párty, dance párty, talent párty... English camp patří mezi naše nejoblíbenější tábory. Jasnou roli v tom hraje i to, že tam jezdí i mládež z „normálních“ rodin. Je moc příjemné zase po roce se setkat s lidmi, na kterých je vidět, že jsou rádi, že jste

Děčácké tábory už mě moc neberou. To jenom člověk čeká, co zas kdo provede.

Po večeri se tancují jednoduché tanečky na chytlavé písničky s křesťanskou tematikou. Každý English Camp má také svůj campdance. Tedy speciální kempový taneček. Poté je vyprávěn příběh z bible a pouští se další video. Občas také někdo z věřících

opět přijeli (letošní EC byl už náš čtvrtý). Přiznávám, že pouze děčácké tábory mě už moc neberou. To jenom člověk čeká, co zas někdo provede.

Hana Pilátová

Fulnecké léto:

Jak jsme potkali Revoltu

Kluci a holky z Fulneku si užili pestré měsíce. Po červnové dovolené v Chorvatsku, kde byly spolu s dětmi z DD Dubová, vyrazili o prázdninách na tři tábory. Potkali na nich i rappera Revoltu.

Budišov:

Večere jsme vařili sami

V červenci jsme prožili tábor v Autokempu v Budišově nad Budišovkou. Tábor byl hlavně rekreační, takže jsme odpočívali, hráli hry, slunili, koupali se a večer... večer jsme se každý den střídali s přípravou večeře, na kterou jsme si nakoupili suroviny v místním obchodě.

Spali jsme v chatkách – vychovatelé měli lepší...ale to nám vůbec nevadilo. Tety pro nás připravily turnaj v nohejbale, vybíjené, stolním tenisu a přehazované, u kterých jsme se velice pobavili. Poslední den byla stezka odvahy, kterou přežil i náš nejmenší Mário. Všichni jsme si to parádně užili a těšíme se na příští léto.

Jakartovice:

Koně i Revolta

Na další tábor jsme jeli do Jakartovic. Jeli tam s námi čtyři vychovatelé, kteří pro nás měli připravený zajímavý program. V průběhu pobytu jsme jezdili na poznávací výlety po okolí a taky jsme pluli lodí, jezdili na kole, starali jsme se o koně. Velkým pře-

kvapením bylo, že v době našeho pobytu tam byl i známý rapper Revolta, který organizoval taky tábor. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo, tak jsme se mohli čvachtat v bazénu. Slavili jsme tam i narozeniny od Zdeňka Čonky, kterému bylo 14 let. V penzionu, kde jsme bydleli, byly i stáje s koňmi, na kterých jsme si mohli zajezdit. Vařili nám tam moc dobře a velmi nám chutnalo.

Valašská Bystřice: Tábor o penězích

Poslední letní tábor jsme prožili ve Valašské Bystřici na turistické základně Mraveniště. Moc jsme se těšili, protože jsme věděli, že se potkáme s kamarády z jiných dětských domovů a hlavně, že to bude týden plný akcí a překvapení. Pobyt byl spojen s výukou o finanční gramotnosti, takže jsme si „oprášili“ vědomosti z předchozích pobytů a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých a užitečných věcí, které nám pomů-

žou lépe se orientovat v penězích a věcech s nimi spojených – jak vznikly peníze, hodnota peněz, jaké jsou bankovní a nebankovní instituce, jak vyplňovat různé dokumenty, na co si dávat pozor při podpisu různých smluv, jak si založit účet, jak nakládat se svými osobními financemi, jak vytvořit finanční plán, prostě, stále se je co učit.

I přes to, že nám počasí moc neprálo, jsme se

nenudili a užili jsme si spoustu legrace. Kromě střídání služeb v kuchyni jsme jezdili na bazén, hráli míčové hry na hřišti, stříleli ze vzduchovky, plnili vědomostní kvízy, hráli Aktivitu a Česko junior, zažívali „adrenalin“ při orientačním závodě, kde jsme překonávali překážky jako přebrodit řeku, vysplhat se po laně do srázu, prostě jsme měli

prokázat svou dovednost, sportovní nadání ale i vědomosti. Jako každý rok nás ani letos neminula soutěž Miss a Missák – promenáda v oblečení, rozhovor s moderátorem, volná disciplína a samozřejmě závěrečná „loučící“ diskotéka. A tak jako vloni, pokračovalo naše večerní letní kino – na „dobrou noc“. Letos s námi byli ještě dva psí kamarádi – Rony a Bondy. Celý tento pobyt byl moc fajn, nechtělo se nám vůbec domů tak se těšíme na pokračování v příštím roce.

Za všechny děti a dospělé chceme moc poděkovat ING fondu Nadace Terezy Maxové za finanční příspěvek, díky němuž jsme mohli prožít skvělý týden plný zážitků. Děkujeme.

Aneta Maléřová

Děti z DD Staňkov dostaly k 95. výročí pergolu

Na začátku září se v dětském domově ve Staňkově uskutečnily oslavy 95. výročí založení domova. Akce začala okolo 13. hodiny, kdy paní ředitelka Jana Koubová pronesla úvodní slovo. Poté přivítala vzácné hosty – například senátorku Dagmar Terelmešovou, starostu města Alexandra Horáka, radního Plzeňského kraje a zároveň místostarostu Staňkova Jaroslava Šobra, bývalou ředitelku dětského domova paní Šilingovou a bývalé děti z našeho dětského domova.

Proslovy a básničky

Každý host měl možnost na úvod říct krátce pár slov. Poděkování patřilo i sponzorům, kteří přispěli buď finančně, nebo věcným darem na tento den: Steatit

Klenčí pod Čerchovem, ZKD Sušice, Řeznictví Gill, Pekárna Kotačka Staňkov, Bauhaus Plzeň, Květinářství Florimex Plzeň, Ovoce a Zelenina Beck Staňkov. Po poděkování potěšily děti hosty písničkami a básničkami, na klavír je doprovázel strejda Michal. Poté měli hosté, bývalí zaměstnanci a klienti možnost prohlédnout si domov zblízka. V roli průvodců se představily současné děti. Všichni rádi vzpomínali na ty dávné časy...

obětavě a za příjemných podmínek tuto krásnou pergolu postavil. Po celé odpoledne bylo podáváno občerstvení, které připravily tety kuchařky s pomocí dětí. Celá akce proběhla ve velice příjemné atmosféře.

Navštívit nás přijel, dalo by se říct, náš partnerský domov Kašperské Hory. Chceme poděkovat všem za krásně strávený den, který byl i v duchu nepřítomných, kteří se nedožili tohoto dne, ale ve vzpomínkách zůstali. Díky.

Pergola, dobrůtky i kámoši z Kašperek

Malým zpestřením dne bylo slavnostní otevření zahradní pergoly. Poděkování patří panu Macounovi, který

Albín Augustín Balát

Hamerští ovládli sportovní olympiády

Více než čtyřicetiletou historií se mohou pyšnit sportovní olympiády pro děti z DDŠ a VÚ z celé ČR. Tradice má své kořeny mimo jiné v Hamru na Jezeře. Právě zde se v sedmdesátých letech minulého století uskutečnily první ročníky letních olympiád dívek z výchovných ústavů.

V květnu pořádá DDŠ Hamr na Jezeře již 41. ročník sportovní olympiády pro dívky z DDŠ a VÚ. „Tato tradice je velkým závazkem pro všechny. Při letošní olympiádě dívek jsme zajišťovali sportoviště v Jablonném v Podještědí na atletické disciplíny, ve Stráži pod Ralskem bazén

pro plavecké závody, v mimořádné tělocvičně se odehrál turnaj ve stolním tenise a část volejbalových zápasů. Pro nepřízeň počasí jsme využili i tělocvičnu v Osečné na část turnaje ve vybíjené a co déšť dovolil, tak jsme dohráli na venkovních hřištích v Hamru, kde děvčata odběhla i závěrečný běžecký kros“, popisuje nabitý sportovní program hamerské olympiády Václav Konopiský, ředitel DDŠ Hamr na Jezeře, jenž je také předsedou organizačního výboru pro celorepublikové olympiády výchovných zařízení.

„Dívčí olympiády se letos zúčastnilo 13 domovů, do Chrudimi se sjelo celkem 16 chlapeckých výprav. Několikadenní program je od rána do večera naplněný sportem, většina ústavů se na tyto olympiády cíleně připravuje a sport je tak nedílnou součástí výchovných programů zařízení pro děti s nařízenou ústavní výchovou,“ dodává ředitel.

Obě letošní olympiády vyhrály týmy z DDŠ Hamr na Jezeře. Děvčata těsně porazila celkově druhý Moravský Krumlov, zatímco chlapci s výrazným náskokem dominovali nad ostatními ve většině disciplín.

red

Dvacetiletá Nikola Marková

Z DD Budišov nad Budišovkou na univerzitu do Glasgow

Před několika lety neuměla anglicky ani slovo. V Open Gate pak začínala ve skupině studentů, kteří s angličtinou stále bojovali. Dnes studuje psychologii v Glasgow, jednom z největších měst Velké Británie. Z DD Budišov nad Budišovkou to dotáhla opravdu daleko - a vzhledem k pevné vůli a pílí to rozhodně nebude její konečná stanice.

Patří k „vyvoleným“ jedincům, kteří i přes nepřízeň osudu touží něco dokázat a vlastní pílí odhodlaně kráčí za vysněným cílem. V rozhovoru pro Zámeček Nika prozradila, proč po maturitě zamířila do Skotska, vzpomínala na středoškolské období a svěřila se, s kým a jak trávila letní prázdniny.

Glasgow: Divocí studenti a pochmurné počasí

Máš za sebou první rok na univerzitě v zahraničí, konkrétně ve Skotsku. Jak bys jej zhodnotila?

Myslím si, že na první rok na univerzitě mě dobře připravila předchozí škola – Open Gate. Obtížnost studia pro mě nebyla až tak novinkou, a žít daleko od domova jsem si zvykla. Nejnáročnější bylo nejspíš zvyknout si na systém na univerzitě, neboť zkoušky jsou jen jednou za semestr, což je oproti OG velký rozdíl. Nicméně mě ten rok obohatil zejména ve směru rozvoje osobnosti.

Co vlastně studuješ?

Studuji na University of Glasgow čtyřletý obor psychologie. Konkrétní představu, čím bych chtěla být, zatím nemám; v oboru mě zaujalo mnoho oblastí. Přemýšlela jsem o kriminální psychologii, ale plně rozhodnutá opravdu ještě nejsem. Teprve mě čeká

celý obor probádat, tak uvidíme, čeho se chytím a na co se specializuji.

Proč sis vybrala právě Glasgow?

Hlavně proto, že ve Skotsku je má univerzita v oboru psychologie umístěna v žebříčku vždy na předních příčkách (například tento rok, podle jednoho ze serverů, který jsem sledovala, na prvním místě). Dokonce i v celé Velké Británii boduje a v mém oboru se vejde mezi prvních pět nejlepších univerzit. Mimoto je to i hezké město.

Jak dlouho ti trvalo zvyknout si na tamní podmínky? Čím se asi tak nejvíce liší Velká Británie od České republiky?

Myslím si, že jsem si zvykla relativně rychle. Nejtěžší bylo zvyknout si na soužití s jinými studenty, kteří často bývali velice hluční a také, oproti mně, divocí. Dalším malým šokem

pro mě bylo počasí; často pochmurno, častěji než v ČR deštivo a chladno. V takovém počasí se vše dělá hůř; vstávání, učení,...

Lepší jeden kamarád, než spousta známých

Bydlíš na koleji, nebo sis našla podnájem?

Bydlela jsem na koleji a následující školní rok plánuji totéž.

Znám tě jako přátelskou dívku se smyslem pro humor, takže asi pro tebe nebyl problém najít si tam kamarády, že?

Nebyl pro mě problém komunikovat s lidmi. Pro mě bylo zásadní najít si jednoho pořádného kamaráda, než spoustu takových těch spíš známých. Spousta z nových studentů byla totiž jiné povahy, jak už jsem zmiňovala výše. Hodně jsem si ale padla do oka s jednou spolubydlící, za kterou jsem opravdu vděčná.

Vědí tvoji noví spolužáci a přátelé, že jsi z DD? Nedívají se na tebe kvůli tomu skrze prsty, popřípadě neobjevila se u nich vůči tobě přehnaná lítost?

Spolužáci nevědí, že jsem z dětského domova. Bývá nás ve třídě tolik, že se vzájemně všichni nestíháme poznat. Většina spolubydlících o tom ale ví. Každopádně trvalo pár měsíců, než se to dozvěděli. Jejich postoj ke mně se kvůli tomu nezměnil k horšímu, ba naopak. Někteří jsou o něco milejší, což asi bude trochu tou lítostí.

Nicméně špatné zkušenosti nemám.

Klacky pod nohy mi nikdo nehází

Jak reagovalo vedení DD Budišov nad Budišovkou, když jsi jim oznámila, že chceš studovat v zahraničí? Nebyl s tím problém?

Problém s tím rozhodně nebyl. Naopak. Byli moc rádi, že mohou podporovat studentku, která se chystá do zahraničí. S tím se totiž u nás v domově ještě nesetkali. Takže to pro ně byla pocta stejně tak jako když jsem studovala na Open Gate.

A co rodina – bratr, mamka...? Jak ti vnímali tvé rozhodnutí?

Ti reagovali přibližně stejně jako dětský domov. Jsou na mě pyšní a obdivují mě, že jsem se rozhodla takhle vycestovat.

Kolikrát jsi během školního roku zavítala do ČR?

Dvakrát. Častěji to bohužel nešlo. Finančně je to náročné, taktéž časově.

Kdo všechno tě finančně podporuje?

Stejně jako na Open Gate mě teď již desátým rokem bude podporovat nadace The Kellner Family Foundation.

Máš nějakou brigádu?

Brigádu nemám. Chtěla jsem se ten první rok zaměřit na studium a na adaptaci. Myslím si, že to je první krok k tomu, abych si mohla dovolit přibrat si do svého už tak malého volného času nějakou brigádu.

Pokud se zrovna nezabýváš školou, čemu se věnuješ? Jak nejraději trávíš volný čas?

Nejčastěji se věnuji té škole. Ale jinak také sportu, relaxaci, trávení času s přáteli, čtením časopisů Psychologie, apod.

V jazycích bych se ráda zdokonalila

Do Velké Británie odešlo mnoho absolventů Open

Gate. Setkala ses s někým z nich?

Setkala jsem se zatím akorát s Anežkou Svobodovou, Jakubem Musilem, Beatriz González, Jolanou Venenyovou a Davidem Výbochem (Dave, který v současné době studuje v Dundee, pochází z Dětského domova Nové Strašecí, pozn. red.). Ti jsou ke mně nejbližší.

Jak s odstupem času vzpomínáš na středoškolská léta?

Přijde mi, že těch osm let uteklo nesmírně rychle. Hodně mě to období ale naučilo. Stihla jsem tam toho mnoho zažít. Z Open Gate mám převážně hezké vzpomínky. Byla jsem se díky škole podívat na spoustě míst, vzdělala jsem se, poznala spoustu milých lidí, utvořila si pevná přátelství...

Pokud se nemýlím, v roce 2005 jsme spolu byli v té

nejnižší skupině na hodinách angličtiny, tedy mezi začátečníky. Nevím, jak ty, ale já tehdy neuměl anglicky ani slovo.

Dokázala sis tenkrát představit, že za pár let zamíříš do zahraničí a angličtinu budeš užívat víc než češtinu?

Ano, máš pravdu. Při nástupu na Open Gate jsem byla v nejnižší skupině. Myslela jsem si, že se nikdy nenaučím pořádně anglicky, ale nakonec jsem to přeci jen někam dotáhla. Rozhodně jsem tehdy ale netušila, že se dostanu takto daleko a že budu schopná studovat i v zahraničí.

Jaké jazyky ještě ovládáš?

Na gymnáziu jsem se naučila francouzsky a na univerzitě mi přibyla španělština. Chtěla bych se v nich ještě hodně zdokonalit a pak je pořádně využít. Určitě se mi mohou hodit do budoucí práce.

Pomáhat se dá všelijak, i ze zahraničí

Letní prázdniny utekly jako voda. Jak sis je užila, co jsi dělala?

Prázdniny jsem strávila v autoškolě, v domově, s rodinou a krátce i s přítelem. V domově i doma u matky jsem pomáhala většinou s dětmi, doučovala jsem jednu slečnu angličtinu, a jinak jsem si užívala tepla.

Na facebooku občas zveřejníš fotku, díky které můžeš vyhrát peníze pro svůj domov nebo svoji rodinu. To je nějaký projekt? O co přesně jde?

První projekt se týkal mého dětského domova. Chtěla jsem pro nás vyhrát peníze od Barclays, ovšem jiní byli úspěšnější.

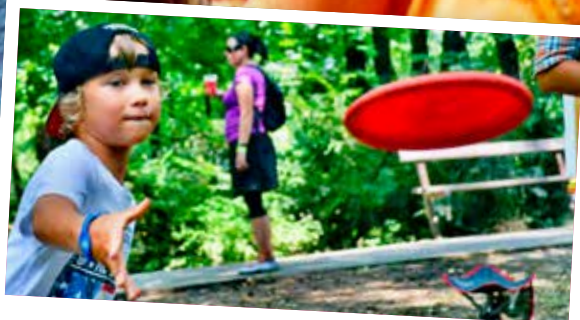
Druhý projekt byl pro mou rodinu. Kampaň již skončila. Snažila jsem se finančně rodinu podpořit a dostat ji alespoň trochu z tíživé finanční situace.

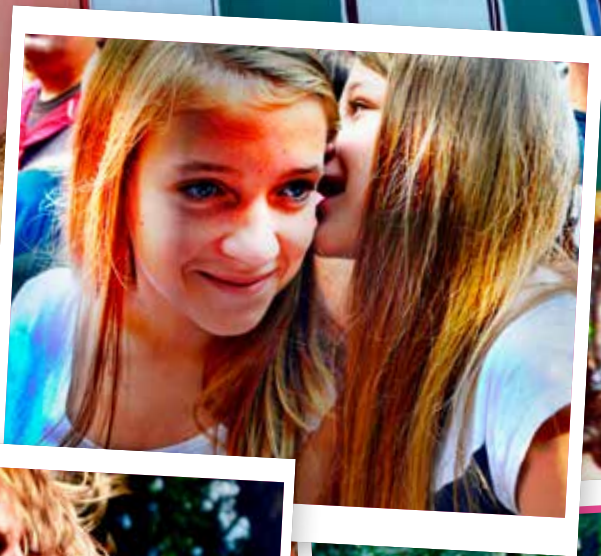
Můžou čtenáři Zámečku nějak pomoci?

Teď už bohužel ne. Mně pomoci nemohou, ale určitě lidem kolem sebe ano. Stačí maličkosti; být milí, pomáhat si navzájem, či když uslyší o nějakém projektu, do kterého se mohou zapojit, ať neváhají.

František Berger

Pohádkové postavy ožily

V rámci dětského dne se po celé České republice konalo mnoho zajímavých akcí. Pozadu nezůstal ani Dětský domov a ZDVOP (Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc) Nová Ves u Chotěboře. Jeho zaměstnanci připravili dětem 7. června pohádkovou cestu zámeckým parkem.

Pohádkové putování parkem v Nové Vsi začalo u vstupní brány, kde návštěvníky přivítala pohádková babička. Na trase se děti setkávaly s mnoha pohádkovými bytostmi a plnily nejrůznější úkoly. Za jejich splnění dostaly na konci plyšovou odměnu a mohly si se svými rodiči opéct špekáček nad ohništěm.

Během plnění úkolů děti narazily na Červenou Karkulku s myslivcem, potkaly se s Křemílkem a Vochomůrkou, na návštěvu zaskočily k Rumcajsovi a Mance, chytaly ryby s vodníky a vílami, brázdily moře se strašnými piráty, pilně pomáhaly Vilíkovi a Máje, popovídaly si se Sněhurkou a její zlou macechou a nakonec skončily v příbytku čarodějnic. Po zámeckém parku se procházeli Hůrvínek s Máničkou. Návštěvníky od tohoto zážitku neodradilo ani velmi teplé počasí.

redakce Nová Ves u Chotěboře

Mezinárodní sportovní hry v Maďarsku:

Zlato: Slovensko, Stříbro: Česko!

Vše začalo na regionálních kolech sportovních her a olympiád v ČR, kde se nejlepší závodníci kvalifikovali na XXIV. Mezinárodní sportovní hry do Maďarska a tam reprezentovali své domovy i celou republiku.

V pátek 13. 6. o půl čtvrté ráno odjela výprava složená z 14 chlapců, 13 dívek a desetičleného realizačního týmu z Prahy do Maďarska. Po příjezdu a prezentaci následovalo slavnostní zahájení za účasti pěti států: Maďarska, Polska, Rumunska, Slovenska a ČR. Hry proběhly v Zánce u Balatonu v Maďarsku

Brzy rozběhly soutěže: dívčí turnaj ve volejbalu a chlapecký v kopané. Naši sportovci, i když byli unaveni téměř desetihodinovou cestou, předvedli velmi dobré výkony. Dívky obsadily po rozhodující výhře nad Slovenkami druhé místo a chlapci po bitvě se

Slovenskem místo třetí. Druhý den následovala královna sportu - atletika a zároveň se ve sportovní hale rozběhl stolní tenis. Naši borci bojovali jako lvi a nenechali nikoho na pochybách, že se „porvou“ o přední umístění. Vidina stupňů vítězů a odhodlání udělat pro to vše byla patrná nejen z každého z nich, ale i z realizačního týmu, který radou a povzbuzováním hnal závodníky za úspěchy.

Hvězda? David Kipor!

Naši závodníci byli nasazeni do všech disciplín (100 m, 800 m, 1500 m, skok do dálky, skok do výšky, vrh koulí a štafety 4x100 m, stolní tenis).

Mezi nejúspěšnější patřil David Kipor, který získal jednu zlatou, dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili, Kristýna Lakatošová, která získala jednu zlatou a dvě stříbrné medaile, Tereza Bencová, Jana Tučková a Martin Pekárek získali shodně po dvou stříbrných a jedné bronzové medaili. Nejen díky výsledkům jmenovaných, ale i všech ostatních, kteří vybojovali druhá, třetí, ale i čtvrtá, pátá a šestá místa, se podařilo pro ČR nasbírat celkem 120 bodů a tím v soutěži států obsadit celkové druhé místo se ztrátou 35 bodů za vítězným Slovenskem.

Po soutěžních kláních pořadatel připravil vyjíždku lodí po Balatonu, kterou si všichni užili, a následnou diskotéku. Večer se blížil ke konci a před půlnocí celá výprava nasedla do přistáveného autobusu a vyrazilo se k domovu.

Kouzelné housličky

Před premiérou

Býchorský domov zažívá další velkou událost: premiéru tanečního představení Kouzelné housličky v podání tanečního klubu Kocour Modroočko, kde tančí i kluci a holky z domova, poprvé za doprovodu živé hudby v podání kapel Kronos Combo a Hard to Frame.

Fotky jsou z jedné ze zkoušek na představení, které podpořila Nadace Naše dítě a také Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Fotogalerie a reportáž z premiéry (která je až po uzavěrce tohoto čísla) bude na webu i ve vánočním vydání Záměčku.

Tuchlovští trampí přespali ve stanu i pod širákem

V prvním týdnu v srpnu jsme se rozhodli, že když jsou prázdniny v půlce, měli bychom také vyzkoušet potřeby na kempování, které jsme

dostali k vánocům. Vytáhli jsme tedy stany, spacáky a karimatky, abychom zkusili, zda je spaní v nich stejně pohodlné jako v naší postýlce v ložnici.

Nejdřív bylo nutné vybrat to správné místo, pěkně rovné, bez hrbolů a kořenů, aby nás v noci nic netlačilo. Pak započali inženýrské práce ve smyslu stavění stanu. Někteří se zamotali. Ale nakonec zdárně stáli všechny stany. Uvelebit se v nich se spacáky a karimatkami byla hračka.

Zbývalo nám jen nanosit dříví, zapálit oheň a u dobrého buřtíka si zapět nějakou tu trampskou píseň, dokud nás pokročilá hodina neunaví a my nepadneme do svých připravených ležení. Někteří nakonec usoudili, že je krásná noc a je škoda se schovávat do stanu, takže zůstali pod širákem. Ráno, když se ochladilo, zmrzlíci rychle pospíchali do své postýlky v domě, neboť přeci jen nejsou všichni z nás ti správní ostřílení trampíci.

Zkušenost to byla parádní a těšíme se na další příležitost, abychom mohli stanovat.

děti a teta Milada

Léto jsme si opravdu užili!

Díky finančním darům od různých sponzorů jsme si mohli užít opravdu pěkné prázdniny plné výletů, pobytů mimo DD.

Projeli jsme se lanovkou, vydali se na vodu, minigolf, k vodě a také jsme se v polovině srpna vyrazili podívat do nedalekého Oseka, kde se konaly Osecké slavnosti, ke kterým již tradičně patří velká pouť plná lákavých a adrenalinových atrakcí. Mohli jsme si zastřílet na střelnici, koupit plno dobrot, zadováděli jsme si na autíčkách a

také na jedné hoooooodně bláznivé atrakci – houpací lavici. Kluci si mohli otestovat své svaly na siloměru.

Bylo to moc fajn odpoledne, počasí se také vydařilo a my si, společně s tetami, dali před návratem na domov vynikající točenou zmrzlinu, mňam. Určitě se sem příští roky budeme rádi vracet.

děti a teta Káťa

V Ostrohu se pořád něco děje

Tenisový den ve Zlíně

Když nám pan Jan Čada nabídl účast na tenisovém dni ve Zlíně, začali jsme se chovat vzorně, plnili úkoly ještě dříve, než byly vysloveny, no prostě jsme se chtěli vejít do nominační sestavy (auta nejsou nafukovací). A vyšlo to...

Tenis v domově skoro vůbec nehrajeme, takže jsme byli plni očekávání, jak se nám bude dařit. Ale nejprve jsme se museli utkat s časem v rychlostní soutěži. Abychom si chvilku odpočinuli, občerstvili jsme se ovocem z firmy Tekoo a přesunuli na hřiště za

policejním psem. Ten nám předvedl své kulišárny a také odchytil pachatele. A to už část dětí pinkala s raketami a míčky a my se ještě kochali policejní motorkou. Už to vypadalo,

že na ní někteří odjedou do domova, ale nastala výměna skupin a my nastoupili na dvorec. Skoro všem pinkání přes síť šlo, ale nejšikovnější byl stejně trenér.

Čas se naplnil, my se opět občerstvili, za předvedené výkony jsme dostali odměny a ta největší odměna nás ale teprve čekala. Od organizátorů jsme dostali volný vstup do Galaxie a po rozloučení se všemi jsme šli řádit.

Domů nás paní ředitelka a strýc František přivezli spící, jen jsme se osprchovali, povečeřeli a zalehli. Další z úžasných dnů byl za námi. Děkujeme.

redakce Uherský Ostroh

Slavata Triatlon Tour

Již po několikáté jsme se přihlásili na triatlon našeho kamaráda Tomáše Slavaty, tentokrát pod novým názvem SLAVATA TRIATLON TOUR 2014.

Se závodníky z jiných dětských domovů jsme se v pohodě zdravili, své soupeře prostě známe z uplynulých let. Byla nám přidělena startovní čísla a každé dítě dostalo lístek do losování o kola. Moc jsme dnes nefrajeřili, spíše jsme byli nervózní a mnozí jsme dopředu hlásili, že to nezvládneme. Do závodu dala většina všechny síly.

Nakonec jsme byli hodně úspěšní. Tomášovi unikly stupně vítězů o vlásek. Radost si dnes udělala Jiřina s Lukášem, kteří přesto, že na favority nevy-
padali, skončili na stupních vítězů - Jiřina 2., Lukáš 3. Tradičně zářila Marie a Martin - 1., zahanbit se nenechala Natálie - 2., ale neztratili se ani Michalové. Jan měl dnes navíc šťastný den - stal se jedním z vylosovaných výherců kola.

Tomáši DÍKY a příští rok zase přijedeme !

děčka z Ostroha

Naše cesta k výhře s Centrem Sámovka

Děti z 2. rodinky se letos již potřetí a s nadšením zapojily do soutěže o pobyt v Praze na přání s centrem Sámovka z Prahy. Před třemi lety jsme vyhráli 1. místo a pobyt v Praze jsme si naplno užili.

Tak jsme si řekli, že to zkusíme i letos. Soutěžili jsme od února do května. Postup do dalších kol si vždy děti musely zasloužit splněním všech úkolů. V prvním kole jsme se věnovali superhrdinům (u dětí zvítězil Spiderman), druhé kolo

bylo zaměřeno na původní obyvatelstvo planety Země a ve třetím kole jsme debatovali a zamýšleli se nad největšími objevy a vynálezy lidstva. Úkoly vyžadovaly tvořivost a nápaditost. Vždy jsem je motivovala, aby do plnění úkolů daly také něco navíc „ze sebe“. Proto se u odpovědí objevily také nakreslené obrázky. Vždy jsme netrpělivě očekávali obálku ze Sámovky s dalšími soutěžními úkoly.

V polovině června se na internetových stránkách Sámovky objevily výsled-

ky a získali jsme krásné 2. místo ze 16 soutěžních týmů dětských domovů z celé ČR. Děti měly velkou radost a měly před sebou tím pádem ještě jeden velmi příjemný úkol, a to naplánoval si ve spolupráci s centrem Sámovka využití výhry 20 tisíc na volnočasové aktivity.

A jak s výhrou naložíme? Čeká nás dobrodružství. Víc zatím neprozradíme...až v našem dalším článku.

Sylvie Zálešáková

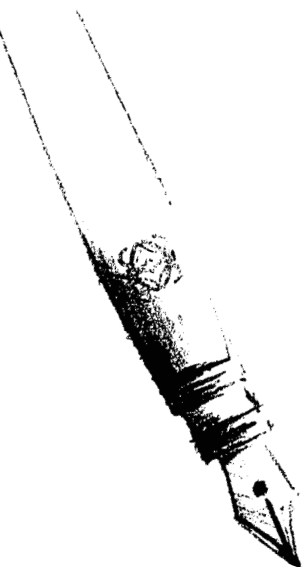

Maminka

Dana H.

DD Nová Ves u Chotěboře

Milá maminka
je má pusinka,
Píšu ti básničku,
čekám, že mi dáš pusinku.
Chytnu se ti kolem krku,
zařvu hurá,
mám tu maminku!
Jsem ráda, že tě mám,
nikomu tě neprodám.

Teta

Rádka

kolektiv autorů

DD Tuchlov

Nečekejte dlouhý román,
bude kratší než fejeton či esej,
raději vám složím báseň
o tetě jakou znám.

Teta Rádka srdce velký má,
každému pomáhá a všechno zná,
na všechny hodná je
a spravedlivě rozhoduje.

Směje se a okem mrká,
jestli už je skupina čistá.
Úkoly také s námi dělá
naše teta veverková.

Rádka jezdí na kole
přes hory i přes pole,
v keramice dovádí,
s dětmi dílka vyrábí.

Co si přejí vidět...

Petra Snožová

DD Valašské Meziříčí

Budu vám vyprávět takové přání,
bedlivě čtěte dámy a páni.

Když se tak zamyslím nad dnešním
světem,

chtěla bych ho prozkoumat z výšky
letem.

Z ptáčí perspektivy je svět přece jen
jináčí,
ale jak to provést? Balon mi postačí!

Panečku, to je nápad skvělý,
to bychom se ale proletěli.

Chci stoupat výš, do pohádkových
mraků,
ať je třeba nebe plné draků.

Přejí si vidět vršky stromů,
nebo třeba střechy všech domů.

A co tak kouknout se ještě dál?

Slyšela sem, že hvězdy pořádají bál.

Letět s větrem o závod,
proletět nad hladinou mnoha vod.

Pohládit perutě ptákům ztraceným,
o krásném letu v noci sním.

Slyšte moudří lidé, slyšte mé přání,
kde cesta má konec nemám zdání.

A hleďte tam někde za horami,
je světlo co hojí na duši šrámy.

Chtěla bych letět do neznáma,
poznat krásu panorama.

Chtěla bych toho asi mnoho, omlouvám se.
Zeptám se zda smím, ale koho?
S přáním tichým na duši,
jak se na člověka sluší,
doufám v balonový let,
abych měla hezčí svět.

Beat Bullying aneb Jak porazit šikanu

www.beatbullying.org

Společnost Komunikujeme připravuje dvoudenní workshopy pro děti a mladé lidi od 11 do 17 let, ze kterých se stávají takzvaní mentoři, kteří rádi dětem při řešení složitých životních situací. Samozřejmě na to nejsou sami, složitější případy jim pomáhají řešit odborní poradci.

BeatBullying (Bojuproti šikaně!) je program, který už 10 let funguje ve Velké Británii a díky úspěchům se rozšiřuje i do dalších států Evropské unie včetně Česka. U nás se o něj stará obecně prospěšná společnost Komunikujeme.

O co jde? Základní myšlenkou je prevence šikany a boj proti šikaně s pomocí mladých vyškolených lidí - mentorů. Těm se děti s problémy svěří mnohem lépe než učitelům, rodičům nebo psychologovi.

Mentorka Karolína

Šestnáctiletá studentka z České Lípy Karolína Štolfová se o projektu dozvěděla od školního poradce.

„Už několik let mě hrozně baví pomáhat lidem a vím, že si s nimi stačí třeba jen popovídat, tak jsem ráda za každou možnost,“ vysvětluje Karolína, proč ji práce mentora v projektu Beat bullying tak baví.

www.beatbullying.org

Tento projekt je realizován za finanční podpory Evropské komise, program Daphne. Obsah materiálu je zodpovědností příjemce podpory a nelze ho za žádných okolností považovat za oficiální prezentaci postojů EK.

Tonyho příběh

Část dětství prožil Tonda v DD v Horním Krnsku. Následovaly pobyty v Klokánku a výchovném ústavu, během nichž s významným vystudoval učiliště v Hostouni obor farmářské práce. Po škole vystřídal několik zaměstnání, pracoval v telemarketingu, jako obchodní zástupce i řidič.

Po oslavě narození dcery, které zapíjel s kamarády, se vracel autem domů a přišel o řidičák. Zůstal bez práce, začaly problémy s přítelkyní. Odstěhoval se do domu na půli cesty, začal plánovat další studium a těšil se na vrácení řidičského průkazu, který mu umožní znovu pracovat jako řidič.

V té době se dozvěděl o Letním domě (LD), organizaci, která pomáhá mladým lidem z DD. V břenu se zapojil do projektu Spolu do zaměstnání, který podporuje mladé lidi po odchodu z domova, kteří se chtějí postavit na vlastní nohy, tedy také si najít a udržet práci.

Pracovní poradkyně z LD pomohla Tondovi s upravením životopisu a absolvoval také profesní diagnostiku, neboli „pohovor na zkoušku“, během kterého se dozvěděl, kde jsou jeho silné a slabé stránky v sebeprezentaci a která práce by pro něj byla vhodná. Ukázalo se, že by Tonda byl vhodný jako kandidát i na jiné pozice, než je řidič.

Díky spolupráci s LD získal Tonda brzy brigádu v hotelu Prezident jako číšník. Osvědčil se, a tak brzy získal pracovní smlouvu. Dnes již pracuje jako vedoucí směny, dohlíží na brigádníky a občas bývá i sám za barem.

Díky Letnímu domu si udělal i baristický kurz a od září začal i studovat, tentokrát Střední školu dostihového sportu a jezdectví. Tonda by rád získal maturitu.

Marie Kronesová, Letní dům

Je ti 17 – 26 let a hledáš práci?

Máš zkušenost ústavní výchovy (DD, DÚ, VÚ)?

o.s. Letní dům tě zve do projektu

SPOLU DO ZAMĚSTNÁNÍ

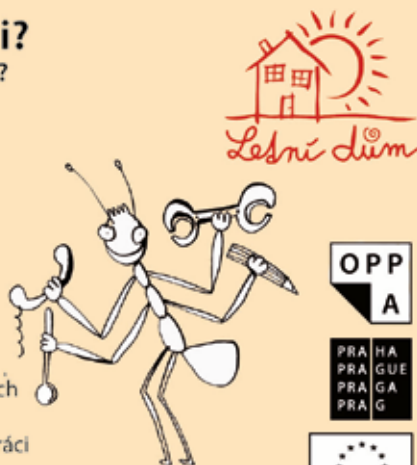
Nabízíme ti:

- Pomoc při hledání práce a v souvisejících otázkách
- Podrobnou profesní diagnostiku
- Vytipování vhodného pracovního místa
- Účast v Job klubu - skupinových vzdělávacích setkáních
- Zvýšení kvalifikace formou kurzu nebo školení
- Pracovního asistenta, který ti pomůže přímo v nové práci

Zaujala tě naše nabídka?

Piš a nebo volej: zamestnani@letnidum.cz

777 732 047, 777 732 055

Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

Co se děje v Open Gate

Run and Help

V OG se uskutečnil nultý ročník RUN AND HELP!

Jedná se o celoškolsní charitativní běh, do kterého se zapojili úplně všichni – studenti, učitelé, vychovatelé,

psychologové, knihovnice, účetní, zahradník...

Akce RUN AND HELP je nesoutěžní, neměří se žádné časy, vítězové jsou všichni předem známí.

Každý si vybral trať dle svých schopností, od 200 m pro prvňáčky ZŠ až po 8 km pro aktivní běžce. Celkem všichni dohromady uběhli během jedné vyučovací

hodiny téměř 930 kilometrů, což je více než 22 maratonů. To znamená, že každý v průměru uběhl skoro 3 km.

Výtěžek od studentů, zaměstnanců Open Gate a rodičů putuje na Konto BARIÉRY - Nadace Charty 77.

Lukáš Kotlár

**RUN
AND
HELP**

Debatiáda

Začátkem školního roku se konala tradiční DEBATIÁDA, při které se studenti nižšího gymnázia „hádalí podle pravidel“.

Teze pro letošní rok byly: Homosexuální páry by měly mít právo adoptovat dítě, prodej násilných počítačových her by měl být zaká-

zán a studenti s dobrým prospěchem by měli být osvobozeni od pravidelné školní docházky.

Debatní týmy musely před rozhodčími svými argumenty tezi podpořit nebo vyvrátit. Ve finále vyhrál tým Android OP Radima Kurky a Michala Medka, který postupuje do krajského kola.

Lukáš Kotlár

Prázdninové změny

Proměnou prošla například budova gymnázia. Vlevo před a vpravo po prázdninách...

www.opengate.cz

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou získat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život. Nadace podporuje také další prospěšné aktivity **včetně vydávání Zámečku**.

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přechíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat

Sleduj nás na:

www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:

www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
vteřina poté

Dobrodružství s Letním domem

Léto v království živlů

Království živlů obývají Paní Země, Pán Větru, Pán Ohně a Paní Voda, ale také jeden zapomnětlivý čaroděj Živlius, kterému se poztrácela živlová kouzla.

Děti z domova v Krompachu, které jsme na letním pobytu do království pozvali, se s čarodějem setkaly přímo v jeho kouzelnické chýši. Aby se mohly za živly vypravit pro pomoc, bylo třeba se řádně připravit – poznat jednotlivé živly, zažít je na vlastní kůži. Vytvořit Paní Zemi z hlíny, pro Paní Vodu namalovat vodové obrazy, projít větrnými ateliéry a připravit se na setkání s Pánem Ohně.

Když děti získaly nazpět živlová kouzla, byly za odměnu pozvány k velké slavnosti. Zde Živlius přivolaal všechny živlové postavy a samy děti se v živly proměnily, každé v ten, který je mu blízký.

Za podporu děkujeme Nadaci Terezy Maxové dětem, sbírce Pomozte dětem organizované Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti, MPSV ČR, Magistrátu hl. m. Prahy a také MŠMT, které přispívá na dobrovolnické aktivity.

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

Startujeme

17. října 2014 startujeme první víkend 6. ročníku projektu Postav se na vlastní nohy. Do Hotelu Pramen dorazí 24 mladých lidí z dětských domovů Domino Plzeň, Loreta Fulnek, Solenice, Kašperské Hory a Potštejn.

Společně se vrhneme do tématu FINANCE. Naučíme se pojmy, které se ve světě financí vyskytují, a pokusíme se jim porozumět. Ponoříme se do našich osobních financí a podíváme se i do budoucna na rodinné finance.

Na vychovatele čeká „hra“ Finanční svoboda, ve které si budou moci na vlastní kůži vyzkoušet roli finančního poradce.

Ochutnávka toho, co nás čeká

Do konce roku nás čekají dva víkendy. Jeden na téma práce a druhý na téma bydlení a vztahy kolem nás. Čeká nás exkurze v centrále společnosti Billa spojená s prohlídkou a odborným seminářem.

Také se podíváme do centra Prahy a zkusíme si jaké to je se v tak velkém městě orientovat.

Jana Kotalová

O projektu

Projekt Postav se na vlastní nohy je tréninkem dospělosti. Jde o několik víkendových workshopů, kde se děti pomocí zážitků učí rozpoznávat různé situace a chápat, jak v nich jednat. S mladými lidmi pracujeme interaktivními metodami a nácvikem praktických dovedností. Takto se děti seznamují s tématy, jako jsou vztahy kolem nás, práce, finance nebo bydlení. Nedílnou součástí projektu je zapojení účastníků do pracovního procesu, a to formou krátkodobých brigád.

Kontakt

jana.kucerovala@spoludetem.cz
www.spoludetem.cz

Projekt je realizovaný z prostředků:

Zahradnictví Líbeznice, RWE Česká republika a.s., běžců z Běhu s batohem, Citibank Europe plc, Nadace PRECIOSA, individuálních dárců a HESTIA – dárcovského programu ETELA.

Tradice:

Draci opět řádili ve Skalách

Již po sedmé se pro děti
z píseckého dětského domova
konala ve Skalách u Protivína
dračí slavnost.

Předposlední víkend v září jsme s napětím očekávali, jaký drak přiletí do Skal tentokrát, abychom jej pak doprovodili průvodem obcemi Skály a Budičovice.

Letos poprvé se s drakem přihnal do Skal také mohutný déšť, bouřka a kroupy. Nicméně jsme si nenechali zkazit náladu a užívali si pohodovou slavnostní atmosféru v lehce pouťovém a cirkusovém duchu. Potkat jste zde mohli siláka lamželeza, rybí ženu nebo vyvolavače hadů. Nechyběla střelnice s papírovými růžemi, vykladačka karet, perníkář nebo prodavačka štěstí. K tomu všemu vyhrával flašinetář staré známé melodie.

Součástí slavnosti byla tradiční hostina, kterou pro nás darem připravila jako každoročně firma Sodexo, s.r.o. a také pohádkové příběhy Divadla Studna. Bohužel jen letos nedošlo na ohnivou šou, neboť déšť byl neúprosný a uhasil všechny ohně. Tak snad to vyjde příští rok.

Akci podpořili:

Státní fond kultury ČR
Nadace Konabo
Sodexo, s. r. o.
Obec Skály a město Písek.

Slavnost Draci ve Skalách spolupořádají sdružení Letní dům, Švagr a Polárka ve spolupráci s dětským domovem v Písku.

Již 15 let plní vaše přání!

Již 15 let plní projekt Dejme šanci dětem - www.sance.cz - přání dětí v dětských domovech po celé republice! A víte, že ve své době to byl první internetový projekt tohoto typu na českém internetu? Za celou dobu fungování podpořil na 1500 dětí. Mohly tak chodit na kroužky, koupit si pomůcky a knížky do školy, vybavení na učňáky, hudební nástroje, výtvarné potřeby a mnoho dalšího.

To vše a mnoho dalšího vám projekt neziskové organizace Spolu dětem již 15 let nabízí!

Ve svém počátku vypadal projekt jako virtuální dětský domov. V každém okýnku „bydlelo“ jedno dítě se svým přáním.

Domeček během času prošel několika úpravami, až jsme došli k úplně nové variantě projektu, kterou můžete vidět v současnosti.

Původní podoba webu www.sance.cz

Dnešní podoba webu www.sance.cz

Chtěli byste chodit do kroužku? Potřebujete se zdokonalit v angličtině? Potřebujete na svůj učební obor speciální pomůcky? Chcete jít na nějaký speciální vzdělávací kurz?...

Všechna tato a další přání Vám může splnit projekt Dejme šanci dětem. Na webových stránkách www.sance.cz se můžete podívat na přání svých kamarádů, kteří se již do projektu přihlásili. Čekají, až se na jejich přání nasbírají potřebné peníze.

Jak se přihlásit:

O svém přání se poraďte se svou tetou v domově. Na webových stránkách www.sance.cz v sekci Pro děti najdete online přihlášku a podrobná pravidla projektu. Přihlášku vyplníte, necháte potvrdit dětským domovem a pošlete na uvedenou

adresu. To je vše! Pak už jen čekáte, až se penízky nasbírají. Přání neprochází žádným výběrem – dostane se na všechny!

Jaký typ přání podporujeme:

- knihy a učebnice do školy
- kurzy jazykové (soustředění, kurzovné, kurzy zahraniční, učební pomůcky...)
- kurzy sportovní (soustředění, kurzovné, sportovní kroužky...)
- kurzy nadstavbové – barmanské, svářečské apod.
- vybava pro učňovské obory všeho druhu (oblečení na praxi, nářadí, pomůcky, kufříky, učebnice apod.)
- kroužky všeho druhu (hudební, výtvarné, pohybové)
- hudební nástroje, výtvarné potřeby

Co nepodporujeme:

- řidičské průkazy
- sportovní potřeby, oblečení a vybavení (kola, míče, lyže, tenisky apod.)
- sportovní oblečení a obuv
- pc, notebook, počítačové hry, aj.
- mobilní telefon, discman, mp3
- digitální fotoaparáty
- šperky, bižuterie, kosmetika, móda
- hračky

Rádi budeme vaše přání plnit třeba dalších 15 let

ze Spolu dětem zdraví Veronika Vrzalová

Za dlouhodobou podporu projektu děkujeme společnosti BILLA a všem individuálním dárcům, kteří na přání přispívají!

Léto se ŠVAGRem: děti vyrazily za indiány a zvířaty

Letošní prázdniny začaly pro 24 dětí z dětských domovů
a 6 dětí z pěstounských rodin indiánským dobrodružstvím
na Vysočině s občanským sdružením ŠVAGR.

V termínu od 30. 6. - 11. 7. 2014 prožily spolu s patnácti
dobrovolníky krásný začátek prázdnin.

Akce byla součástí celoročního projektu „Jsem tady
a budu tady!“. Na financování tohoto projektu se
podílí Město Písek. **Děkujeme!**

Společně jsme se snažili poznávat indiánskou kulturu, zvyky a tradice. Celým táborem nás provázel indiánský šaman Howgh, který pocházel z vymřelého kmene Apačů. Rozdělil nás do tří skupin: Silný kmen, Nebojácní mustangové a Chapači. Každý den nám zanechal zprávu, ze které jsme se dozvěděli a naučili, jak vyrábět tradiční zbraně, totemy, týpí, masky, čelenky a další ozdoby, samozřejmě nechybělo ani typické indiánské malování na obličeji a lov bizona. Odvážní skoro-indiáni si vyzkoušeli přespání v týpí, rozdělení ohně pomocí přírodnin, dorozumět se pomocí indiánských znaků nebo například lovení ryb holýma rukama. Odměnou pro indiány bylo získání hodnotného Howghova pírkna na kmenovou čelenku.

Navštívili jsme Pelhřimov, Horní Cerekev, Kamenici nad Lipou na každoročním Hračkobraní, chodili se kou-

pat do blízkého lomu a místních koupališť. Stříleli jsme z luků, soutěžili v hodu tomahawkem či pírkem a naučili se tradiční indiánský sport lakros.

Všichni jsme si tábor moc užili, děkujeme našim dobrovolníkům, bizonům z Liberce a velký dík patří také kuchářům a pandám z Českých Budějovic.

A. a M. Kudrličkovy, A. Slabá

Velké přípravy

ŠKOLENÍ

V červnu a v září se týmy ze zapojených domovů zúčastnily školení Obchodníkem snadno a rychle. Udělaly marketingový průzkum, zkusily si spočítat cenu výrobků, přemýšlely jak dát o jarmarcích vědět a probíraly, jak se chovat k zákazníkům. Na konci se pustily do vymýšlení reklamních sloganů na své prodejní stánky.

Školení vedla Naďa Dittmannová, manažerka projektu Jarmarky s Albertem ze Spolu dětem a praktické rady jak na novináře poskytla Dagmar Krausová, manažerka externí komunikace z Aholdu. Na obou školeních si děti mohly připravit zdravý oběd s lektorkami Zdravě5.

Zvídavé dotazy od dětí:

- Jaký je rozdíl mezi novinářem a paparazzi?
- A to máme do ceny výrobků započítat i naši práci?
- Jak je možné, že se paragony propisují?

Co řekli účastníci školení:

- „Naučil jsem se, jak prodávat a co dělat, když přijde zákazník. Líbilo se mi to.“
- „Setkání bylo poučné. Bylo to příjemné poslouchání, těšíme se na spolupráci.“
- „Naučil jsem jak na paragony, slogan a propagaci jarmarku.“
- „Už vím, jak se správe vyplňují paragony, jak zaujmou zákazníka a jak se k němu chovat.“
- „Zaujalo mně, jak ocenit výrobky.“
- „Byla jsem na školení v Praze poprvé. A dozvěděla jsem se to, co jsem ani netušila. Děkuji moc za nové informace.“

Zajímavosti ze školení:

- snědli jsme přes 200 koláčů a 150 jablek,
- popsali a pokreslili jsme přes 70 školících papírů,
- vytvořili jsme 20 zajímavých reklamních sloganů,
- zapojilo se 93 účastníků z 20 DD.

na Jarmarky s Albertem

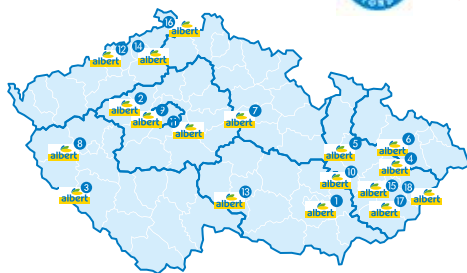
SETKÁNÍ S NOVINÁŘI

V říjnu jsme v dětských domovech Vizovice náměstí, Prostějov a Dolní Počernice uspořádali přátelské setkání s novináři. Novinářům se otevřely výtvarné dílny, domovy vyprávěly o svém zapojení do projektu a o všem co na Jarmarky chystají.

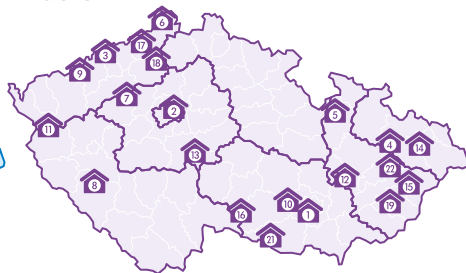
Zapojené dětské domovy a prodejny Albert

JARMARKY S ALBERTEM

PRODEJNY ALBERT:

- 1 Brno 2 Kladno 3 Klatovy 4 Nový Jičín 5 Olomouc
- 6 Ostrava 7 Pardubice 8 Plzeň 9 Praha 10 Prostějov
- 11 Průhonice 12 Teplice 13 Třešť 14 Ústí nad Labem
- 15 Valašské Meziříčí 16 Varnsdorf 17 Vizovice 18 Vsetín

DĚTSKÉ DOMOVY:

- 1 Brno - Dagmar 2 Dolní Počernice 3 Duchcov 4 Fulnek
- 5 Králupy 6 Krásná Lipa 7 Ledce-Smečno 8 Měcholupy
- 9 Most 10 Náměst nad Oslavou 11 Planá 12 Prostějov 13 Sázava
- 14 Slezská Ostrava 15 Smolina - Valašské Klobouky 16 Telč
- 17 Tisá 18 Ústí nad Labem Střekov 19 Vizovice (2x) 21 Vranov
- 22 Zašová

KDY A KDE?

Místa a termíny jednotlivých jarmarků se brzy dozvíte na těchto webech:

www.spoludetem.cz
www.nadacnifondalbert.cz
www.zamecek.net

Tento program byl finančně podpořen Nadačním fondem Albert v rámci grantového programu Nadační fond Albert dětem 2014.

Děkujeme.

Otevřené dveře v Open Gate

Možná patříte k žákům pátých tříd, kteří si lámou hlavu s otázkou, jestli zůstat na základce nebo zkusit přijímačky na osmileté gymnázium.

S rozhodnutím vám mohou pomoci i dny otevřených dveří, kdy se v gymnáziu můžete zeptat na vše, co vás ke studiu i k bydlení na kolejích zajímá.

V gymnáziu Open Gate v Babicích nedaleko Prahy jsme naplánovali několik termínů, kdy si všichni zájemci o studium mohou prohlédnout celý areál školy, popovídat si se studenty i jejich učiteli nebo třeba nahlédnout do právě probíhající hodiny.

Dny otevřených dveří se budou konat

- 22. října 2014
- 26. listopadu 2014
- 21. ledna 2015.

Abyste si mohli prohlédnout celý areál školy nebo si vyzkoušet zkoušky nanečisto, můžete si domluvit návštěvu i v kterýkoliv jiný všední den od října do ledna. Stačí se dopředu domluvit s paní Barborou Krčmářovou, která má v Open Gate tyto věci na starosti.

Email:
krcmarova@opengate.cz

Telefon:
725 734 296.

Open Gate je soukromé gymnázium, kde studenti platí školné, ale dětem z dětských domovů, pěstounských rodin i těm, jejichž rodiče by neměli peníze na zaplacení školného, pomáhá Nadace The Kellner Family Foundation. Nejdříve je ale potřeba úspěšně projít přijímacím řízením.

Zkoušky nanečisto na Moravě

Z Moravy do Babic u Prahy, kde je gymnázium Open Gate, to je docela daleko. Proto jsme se rozhodli v letošním školním roce uspořádat zkoušky nanečisto i v několika moravských městech.

Prostějov

20. 11. 2014 od 10 hodin
ZŠ Jana Železného
Sídliště svobody 24/79

Ostrava

25. 11. 2014 od 10 hodin
Gymnázium Hladnov
Hladnovská 35

Zlín

26. 11. 2014 od 10 hodin
ZŠ Zlín
tř. Svobody 868

Pokud byste chtěli přijít na některé z těchto zkoušek nanečisto, přihlaste se nám

předem, nejlépe do 12. listopadu 2014, a to buď e-mailem na adresu: krcmarova@opengate.cz nebo na telefonním čísle: 725 734 296.

Během zkoušek nanečisto si vyzkoušíte IQ test a test studijních předpokladů a pokud v testech uspějete, bude vás při přijímacích zkouškách čekat už pouze pohovor.

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z DD.

scénář: **Radeczek & Helmut**
kreslí: **Helmut & Radeczek**
hrají: **Cibule & Kebule**

Bliženče,

dej si do pusy žvýkačku a vyfoukni bublinu. Hvězdy předpovídají, že kolik centimetrů bude bublina velká, tolik milionů v životě vyděláš.

Rybo,

poskládej si z papíru vlaštovku a hoď ji co nejdál to půjde. Jestli uletí aspoň tři metry, brzy se zamiluješ.

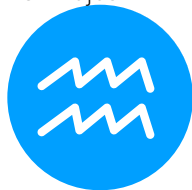

Býku,

až bude úplněk, namaž si pudinkový šáteček rybí pomazánkou a sněž ho přesně ve 20:14. Uvidíš, že potom zažiješ něco mimořádného.

Štíře,

z vesmíru k tobě míří poselství ze starých časů, proto nech večer pootevřené okno, ať o to tajemství nepříjdeš.

Vodnáři,

teď je ta nejlepší doba, abys sebral odvahu a řekl svému tajnému miláčkoví, že ho máš rád.

Kozorohu,

podle toho, co mně říkaly hvězdy, tě čeká báááá-ječný, ale opravdu báááááječný podzim.

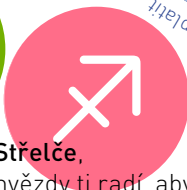

Střelce,

hvězdy ti radí, aby ses vždycky před spaním koukl pod polštář, jestli tam není poklad. Anebo pavouk.

Váho,

protože vždycky všechno necháváš až na poslední chvíli, hvězdy ti radí, abys tentokrát začala shánět vánoční dárky už teď.

Raku,

podle konstelace Venuše a Marsu je jisté, že určitě něco chytneš, když půjdeš k řece. Jenom mi hvězdy neřekly co chytneš, jestli ryby, nebo rýmu.

Berane,

podle konstelace Jupitera a Saturnu je naprosto jasné, že u tebe není vůbec nic jasné.

Panno,

tvůj horoskop se mi ztratil těsně před uzávěrkou. Omlouvám se.

Lve,

zapamatuj si člověka, kterého potkáš zítra jako prvního venku na ulici. S tímto člověkem jednou prožiješ zajímavou věc.

Den otevřených dveří

Máte otevřeno?

Taky to u vás znáte? Týden uklízíte, připravujete a chystáte, aby pak přišli starostové, politici, bývalí zaměstnanci i děti a bůhví kdo ještě podívat se na vaše ložnice?

Nejste sami, v poslední době se s „dny otevřených dveří“ doslova roztrhl pytel, jak vidíme i v redakční poště. Například z Lipové u Šluknova nám napsali: „Všem návštěvníkům se dostalo uceleného výkladu problematiky života dětí v ústavní výchově.“ (Jinak to byl ale určitě hezký den, berte tu větu prosím jako vtip.)

Podobně hezky se asi měli v Uherském Ostrohu, kde děti pro velký zájem dokonce čtyřikrát opakovaly nacyčenou pohádku Jak Janek ztratil klobouk... Reportáž z Ostrohu začínala odlehčeně: „Host do domu, čagan do ruky...“

Nedávno mi jedna teta (z kraje, kde konání dnů otevřených dveří v domovech nařizuje úřad) říkala: „Ale u nás jsou přece dveře otevřené pořád. Kdo se chce podívat, jak tady žijeme, může nás navštívit kdykoliv...“ Nebylo by to takto lepší než pořádát strojené „oslavý“?

Flík

Básnička pro Máňu i Toníčka

Je tu podzim,
jejda ouha,
dny se krátí,
noc je dlouhá,
teplo zmizí koncem
října,
zima je pak chvíli
mírná,
jenže přijde
listopad,
a zima má velký
hlad.
V prosinci pak začne
tuhnout,
před mrazem není kam

uhnout,
v lednu v oknech
kreslí mráz
v únoru sjíždíme
sráz
na saních
a na snowboardu
přeskočíme každou
hroudu,
no a v březnu
tříkrát sláva,
jaro na nás začne
mávat!

Helmut

Ahoj Zámečata!

Tak jaké to bylo? Myslím samozřejmě léto. Užili jste si koupání, opékání buřtů, spaní ve stanu? Cestovali jste, zpívali u ohně a zamilovali se?

Jestli ano, tak je to naprosto v pořádku a mám z vás radost. Teď sice přichází doba, kdy budeme muset letní radovánky ožet, ale to nevadí. Budou nás hřát letní vzpomínky a navíc i na podzim existuje spousta krásných blbostí, kterými si můžeme zpříjemnit život.

Co třeba? No například... Ale ne, nebudu vám radit. Vy sami víte nejlíp, co vás baví a co máte dělat, abyste nadcházející dny prožili parádně.

Přeji vám všem, ať máte krásný a barevný podzim. A to i přesto, že bude možná trochu deštivo, sychravo a všude budou hromady hnijícího listí. Vždyť právě tohle všechno je na podzim hezký.

Helmut

22. 10. 2014

26. 11. 2014

21. 1. 2015

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ OPEN GATE

– gymnázium a základní škola
Babice u Prahy

- Česká i mezinárodní maturita
- Studium v češtině a angličtině
- Moderně vybavený areál
- Bohatá nabídka mimoškolních aktivit
- Ubytování na kolejích pro studenty z celé ČR
- Možnost získat sociální stipendium od
Nadace The Kellner Family Foundation

www.opengate.cz

Podmínky udílení stipendií pro studenty
osmiletého gymnázia Open Gate najdete
na www.kellnerfoundation.cz/opengate
nebo nám zavolejte na 224 174 462.